

Arrest

nr. 348 062 van 5 juni 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X - X
in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen X - X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. DIENI
Rue Louis Pasteur 37
4430 ANS

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen X en X, die verklaren van Palestijnse nationaliteit te zijn, op 12 januari 2026 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 december 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 april 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 mei 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat A. HAEGEMAN loco Mr. J. DIENI en van attaché S. COSIJNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissingen

1.1. Inzake A.F. M M (verder: verzoeker)

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Palestijnse nationaliteit te hebben en geboren te zijn in Egypte. U groeide op in Gaza, met als laatste woonplaats Beit Hanoun. Uw vader overleed in 2003 aan een hartaanval. U studeerde af in 2009 als Graphic Designer aan de Al Azhara Universiteit in Gaza. In 2007 opende u tevens uw eerste smartphone winkel, later opende u ook een tweede winkel. U bleef tot en met 2018 in Gaza en vertrok samen met uw moeder S.A.h (O.V. [...]) naar Libanon waar uw zus B.A. (O.V. [...]) woonachtig was. U werkte er ook zo'n vijftal maanden. U verhuisde nadien, samen met uw zus en moeder, naar Turkije. U bleef daar tot 2023, met uitzondering van een verblijf van een maand in Dubai en een achttal maanden in Qatar. Beide bestemmingen om te werken. In Turkije werkte u tevens als boekhouder en in 2020 trouwde u met T. Hjo (O.V. [...]). Samen

hebben jullie twee kinderen, Y. geboren in Turkije en N. geboren in België. Uw zus B. trouwde in Libanon met A.A. (O.V. [...]).

Met het nakende verval van jullie verblijfskaarten en het wegvallen van uw winkels in Gaza besloten jullie Turkije te verlaten.

U arriveerde op Kos op 28 oktober 2023 en registreerde kort daarop uw verzoek om internationale bescherming. Dit werd u verleend op 19 december 2023. U en uw familieleden bleven nadien nog zo'n maand in het kamp en huurden nadien een woning op het eiland. Gedurende de periode dat u in Kos verbleef zocht u tevergeefs naar werk. Omwille van omstandigheden in het kamp te Kos en de gebrekkige gezondheidszorg in Griekenland, besloten jullie het land te verlaten. In maart 2024, na de ontvangst van jullie verblijfskaarten, reisden jullie gezamenlijk, met uitzondering van uw moeder, door naar Thessaloniki. U verbleef twee dagen in Thessaloniki waarna jullie met de verkregen paspoorten verder reisden naar België. Zodra de documenten van uw moeder klaar waren keerde u terug naar Griekenland om uw moeder op te halen. Op 3 mei 2024 diende u in België uw verzoek om internationale bescherming in.

Ter ondersteuning van uw verzoek legde u volgende documenten neer: een kopie van uw Palestijnse paspoort en identiteitskaart, een kopie van uw Griekse paspoort en ADET, een kopie van uw geboorteakte, een kopie van een attest van de Jordaanse overheid dat stelt dat u daar geen nationaliteit heeft, een kopie van uw schooldocumenten en een kopie van een Belgisch medisch attest waaruit blijkt dat u last heeft van artrose.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Info status

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980. Uit de elementen die voorhanden zijn [Information request Hellenic Republic, d.d. 06/08/2025], blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze vaststelling wordt door u niet betwist (notities persoonlijk onderhoud CGVS, d.d. 21/10/2025, NPO I, p. 11).

GEAS

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C-163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de

Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn. In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socioeconomische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigten van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,... Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een “bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid” moet worden bereikt, wat slechts het geval is “wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid” [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén “zeer verregaande materiële deprivatie” teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie níét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigten van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigten [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97]. Het Commissariaat-generaal is zich bewust van het gegeven dat diverse bronnen en rapporten waarop het acht vermag te slaan sinds enkele jaren een problematisch en precair beeld beschrijven op het vlak van de levensomstandigheden van begunstigten van internationale bescherming in Griekenland. Deze situatie wordt mee ingegeven door het Griekse politieke en socio-economische klimaat, en brengt voor (terugkerende) statushouders meer bepaald met zich mee dat zij zich geconfronteerd kunnen zien met administratieve complicaties bij de afgifte of hernieuwing van elementaire documenten die op hun beurt de toegang tot basisvoorzieningen (huisvesting, voedsel, hygiëne, medische zorgen) kunnen bemoeilijken (zie: **Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland**, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. juni 2022 en beschikbaar op <https://www.ecoi.net/en/file/local/2078215/Definitief+verslag+statushouders+Griekenland.pdf>; **Country Report: Greece. Update 2023**, gepubliceerd door AIDA/ECRE d.d. 24/6/2024 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDAGR_2023-Update.pdf **Country Report : Greece. Update 2024** », gepubliceerd door AIDA/ECRE in september 2025 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2025/09/AIDA_GR_2024-update.pdf; **Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland** gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024 en beschikbaar op https://www.ecoi.net/en/file/local/2114789/Verslag_feitenonderzoek_statushouders_in_Griekenland_2024.pdf ; **Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights**, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024 en beschikbaar op https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf; **Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights** gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf; **Communication on the status of migration management in mainland Greece** gepubliceerd door de Europese Commissie op 4 april 2025 en beschikbaar op https://home-affairs.ec.europa.eu/communication-status-migration-managementmainland-greece_en).

Uit bovenstaande informatie blijkt eveneens dat begunstigten van internationale bescherming in Griekenland toegang hebben tot de arbeidsmarkt, de vastgoedmarkt en gezondheidszorg. Griekenland kent een algemeen juridisch en beleidskader, gericht op een algemene integratie in de Griekse samenleving van statushouder. Er bestaan verschillende initiatieven op landelijk, regionaal en lokaal niveau, al dan niet met

ondersteuning van IGO's en NGO's, die de algemene integratie van statushouders in de Griekse samenleving trachten te bevorderen. Er zijn een aantal NGO's en overheidsprogramma's actief in Griekenland die ondersteuning bieden aan begunstigden van internationale bescherming (**COI Focus Griekenland. HELIOS+ en Helios Junior**, gepubliceerd door Cedoca op 17 september 2025, beschikbaar op <https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/griekenland-heliosen-helios-junior>). De commissaris-generaal is dan ook van oordeel dat deze informatie **niet toelaat om te concluderen dat een (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland er op systematische wijze in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie verkeert of zal terechtkomen** die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Het Commissariaat-generaal heeft in dit verband overigens evenmin kennis van jurisprudentie van bijvoorbeeld het Europees Hof voor de Rechten van de Mens of arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in deze zin. Het Commissariaat-generaal is derhalve van mening dat, hoewel een grotere voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland en de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° in een aantal gevallen niet aan orde zal zijn, een individuele analyse noodzakelijk blijft. Het Commissariaat-generaal besteedt hierbij in het bijzonder aandacht voor het bestaan van een verhoogde kwetsbaarheid van de verzoekers, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u **onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan**.

Administratieve situatie

Uit uw dossier blijkt dat u over een ADET (geldig tot 18/12/2026, zie groene map) en Grieks paspoort beschikt (geldig tot 1/2/29).

1. ADET

Uit bovenstaande landeninformatie volgt dat statushouders bepaalde persoonlijke documenten en gegevens nodig hebben die elementair zijn om in Griekenland toegang te verkrijgen tot basisvoorzieningen. Het gaat meer bepaald om de afgifte van een **Griekse verblijfsvergunning (ADET)**, die wordt afgeleverd op basis van de internationale beschermingsstatus, een fiscaal registratienummer (AFM) en een sociale zekerheidsnummer (AMKA). Het al dan niet beschikken over deze officiële documenten is aldus belangrijk voor de vraag of statushouders in Griekenland het risico lopen om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht te komen. Uit de landeninformatie blijkt dat het bezit van een geldige ADET immers een voorwaarde is voor het verkrijgen van een sociale zekerheidsnummer (AMKA), terwijl het bezit van een Grieks fiscaal registratienummer (AFM), al dan niet indirect, een voorwaarde vormt voor, o.a., het openen van een bankrekening, het huren van een woning, toegang tot de arbeidsmarkt of het verkrijgen van een AMKA, en het bezit van een AMKA een voorwaarde uitmaakt om, o.a., toegang te krijgen tot sociale uitkeringen, (gratis) gezondheidszorg en de arbeidsmarkt.

Aan elke begunstigde van internationale bescherming wordt een Griekse verblijfsvergunning (ADET) verleend. Uit de objectieve informatie blijkt niet dat er significante problemen worden gemeld bij het afleveren van deze verblijfsvergunning. Begunstigden van internationale bescherming in Griekenland die niet meer in het bezit zijn van hun nog geldige ADET (wegens diefstal, verlies), worden niet met dezelfde moeilijkheden geconfronteerd als begunstigden met een vervallen ADET. Uit de objectieve informatie over de verlenging in geval van verlies van de ADET blijkt immers dat **het mogelijk is een vervangkaart (replacement card) te verkrijgen** in geval van verlies van de gedrukte verblijfsvergunning (ADET) (Refugee Info Greece - How to renew and replace lost, damaged or expired documents, 6 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985619341335>; Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf).

Wat betreft de afgifte/het hernieuwen van een verblijfstitel in Griekenland (ADET), wijst het Commissariaat-generaal er vooreerst op dat artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980 de commissaris-generaal slechts één enkele voorwaarde voor de toepassing van deze niet-ontvankelijkheidsgrond oplegt, namelijk dat de verzoekende partij "reeds bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie." Het Commissariaat-generaal herinnert aan het specifiek juridisch

kader waarbinnen de beoordeling van onderhavig verzoek zich situeert, met name een verzoek om internationale bescherming van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat. **In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel ("GEAS") moet bijaldien worden aangenomen dat de behandeling en rechten van verzoekende partij er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie ("Handvest") en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens ("EVRM").**

Het Commissariaat-generaal acht het belangrijk om hierbij steeds voor ogen te houden dat de rapporten die voorhanden zijn veelal een kwalitatieve beschrijving geven van bepaalde situaties of problemen die zich kunnen aandienen, maar dat het tot op heden aan exact en kwantitatief cijfermateriaal ontbreekt en slechts indicatief kan worden vastgesteld hoe groot de groep Griekse statushouders is die problemen ervaart om de rechten die aan de internationale beschermingsstatus verbonden zijn te vertalen in een praktische toegang tot de nodige documenten en voorzieningen. De rapporten tonen naar mening van de commissaris-generaal alleszins niet aan dat elke (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland hierdoor getroffen zou worden.

Indien in uw geval een vernieuwing van de ADET noodzakelijk is, wijst het CGVS erop dat, hoewel deze rapporten een problematische situatie schetsen die extra voorzichtigheid vereist, deze **niet** aantonen dat personen die internationale bescherming genieten in Griekenland en naar Griekenland terugkeren, **systematisch** zouden worden geconfronteerd met onredelijke vertragingen bij de afgifte of hernieuwing van hun ADET. Uit deze informatie blijkt **evenmin** dat het voor een dergelijke persoon **onmogelijk** zou zijn om zijn ADET te bekomen of verlengen, op voorwaarde dat bepaalde stappen worden ondernomen.

Volgens de informatie waarover de Commissaris-generaal beschikt, blijkt dat de hernieuwing en/of de verlenging van een ADET van begunstigten van een internationale beschermingsstatus die vanuit een andere lidstaat van de Europese Unie naar Griekenland terugkeren enige tijd in beslag kan nemen, met name drie tot zes maanden (volgens de laatste informatie waarover het CGVS beschikt: Country Report : Greece. Update 2024, p. 238). Als de ADET vervalt, wordt de AFM automatisch gedeactiveerd waardoor een risico ontstaat dat een individu bepaalde rechten verliest, zoals uitkeringen verbonden aan tewerkstelling dan wel werkloosheid.

Het Commissariaat-generaal benadrukt dat van een begunstigde van internationale bescherming in een andere EU-lidstaat **verwacht wordt dat deze de nodige ernstige stappen onderneemt** om er zijn rechten uit te oefenen en leven op duurzame wijze uit te bouwen, evenals om er oplossingen te zoeken voor eventuele problemen of moeilijkheden waarmee hij in die lidstaat zou worden geconfronteerd, net zoals dit in een andere lidstaat zoals België het geval zou zijn, zowel op het vlak van diens documenten als op het vlak van diens levensonderhoud. Bovendien moet worden benadrukt dat bepaalde procedures, voorwaarden en daaraan verbonden gevolgen zoals wachttijden, te leveren inspanningen,... waarmee een begunstigde in Griekenland geconfronteerd kan worden op administratiefrechtelijk vlak of op het vlak van diens toegang tot bepaalde voorzieningen **eigen zijn aan de processen en werking van structuren in elke lidstaat**, en dat dit in het bijzonder het geval zal zijn wanneer de betrokkene een en ander zelf in de hand werkt (en bemoeilijkt) door zich te verplaatsen doorheen en tussen diverse lidstaten of wanneer deze zelfs doelbewust essentiële stukken zou achterhouden of vernietigen en zodoende a fortiori niet zou tegemoet komen aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid daar niet wordt aangetoond dat een en ander verband zou houden met een situatie "buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om."

Bovendien blijkt uit de landeninformatie dat de procedures voor de afgifte of verlenging van de ADET vanuit het buitenland kunnen worden gestart door het versturen van een standaardformulier via e-mail naar de Griekse asielinstanties (hoewel het afhalen van de ADET zelf ter plaatse moet gebeuren). Zo wordt volgens het laatste AIDA-rapport "the application for renewal, together with a digital photo of the beneficiary, is submitted via email to the Asylum Service and the latter's decision is notified to the applicant also via email" (vrije vertaling: "de aanvraag tot verlenging wordt, tezamen met een digitale foto van de begunstigde, via e-mail ingediend bij de Asieldienst en het besluit van deze laatste wordt via e-mail aan de aanvrager meegedeeld") (AIDA, Country Report: Greece. Update 2023, p. 244). Uit de landeninformatie blijkt ook dat de mogelijkheid om sinds november 2021 een online aanvraag tot verlenging van de ADET in te dienen door een aantal Ngo's als een positieve ontwikkeling is verwelkomd (Ministerie van Buitenlandse Zaken van Nederland, Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, p. 14; Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights, p. 9). Bovendien stelt dit de begunstigde in staat om pas in een vergevorderd stadium van de procedure voor verlenging naar Griekenland te reizen: om naar zijn afspraak bij het bevoegde politiebureau te gaan nadat hij de bevestiging van de Griekse autoriteiten via e-mail heeft ontvangen.

2. Paspoort

Begunstigden dienen een verzoek in te dienen bij het paspoortbureau van de Griekse politie. De begunstigde moet bepaalde documenten voorleggen, waaronder een kopie van de beslissing tot toekenning van internationale bescherming en een kopie van zijn ADET (of een bewijs dat zijn ADET-aanvraag in behandeling is), en moet de som van 84,40 euro betalen (73 euro voor kinderen). De begunstigde moet alle vereiste documenten (inclusief het betalingsbewijs) scannen en bij het bevoegde vreemdelingenbureau een afspraak aanvragen om hun aanvraag persoonlijk te bevestigen. Naast deze stappen moeten begunstigden ook een verklaring van hun diplomatieke dienst overleggen waarin wordt bevestigd dat zij geen nationaal paspoort kunnen verkrijgen. Deze stap brengt extra kosten met zich mee (AIDA, Country Report: Greece. Update 2024, p.253-256). De begunstigde moet een lijst raadplegen die regelmatig online wordt gepubliceerd om te weten te komen of het reisdocument klaar is. Als het reisdocument klaar is, moet de betrokkene naar het Regionaal Asielbureau van Thessaloniki of het Regionaal Asielbureau van Attica gaan om het in ontvangst te nemen. Al deze procedures moeten persoonlijk worden uitgevoerd (Refugee.info Greece, Travel Documents in Greece, 9 februari 2024, beschikbaar op : <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985654192535>). Het is dus duidelijk dat een begunstigde van internationale bescherming met een dergelijk reisdocument in staat is geweest om een bepaald bedrag bijeen te brengen en bepaalde complexe stappen te ondernemen die een zekere mate van digitale vaardigheid en contacten met de Griekse autoriteiten vereisen. In een dergelijk geval moeten worden vastgesteld dat er een zekere mate van vertrouwen bestaat in de Griekse politie en dat de begunstigde bij de toewijzing van zijn middelen voorrang heeft gegeven aan zijn vertrek uit Griekenland boven het doen gelden van zijn rechten in Griekenland. Uit een transversale lezing van de objectieve informatie blijkt ook dat de complexiteit van de procedures voor het verkrijgen van een paspoort niet groter is dan die voor het verkrijgen van andere documenten.

3. AFM-nummer (fiscale registratie)

De commissaris-generaal duidt verder dat uit objectieve informatie blijkt dat mensen die na 31 december 2020 een aanvraag voor internationale bescherming indienen automatisch een AFM-nummer krijgen wanneer ze hun kaart als verzoeker van internationale bescherming krijgen (Cfr. Begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Toegang tot documenten en sociaal-economische rechten, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, p. 18, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Greece Refugee Info, 17 november 2022, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951>). Het CGVS wijst erop dat het fiscaal registratienummer toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het fiscaal registratienummer (AFM) blijft geldig zolang de verblijfsvergunning (ADET) ook geldig is. Als de verblijfsvergunning (ADET) verloopt, wordt het fiscaal registratienummer (AFM) gedeactiveerd totdat de verblijfsvergunning (ADET) wordt verlengd (Ibidem). Na het verkrijgen van de ADET, dienen begunstigden een afspraak te maken bij de verantwoordelijke 'Taks Office' om de gegevens van de AFM bij te werken (Cfr. Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights p. 20-21).

De commissaris-generaal wijst erop dat uit objectieve informatie blijkt dat personen die internationale bescherming genieten in Griekenland gratis toegang hebben tot gezondheidszorg onder dezelfde voorwaarden als Griekse onderdanen (AIDA, Country Report: Greece. Update 2024, p. 266; en Communication on the status of migration management in mainland Greece). Uit objectieve informatie blijkt dat de belangrijkste problemen die personen met internationale bescherming in Griekenland ondervinden, verband houden met moeilijkheden om een sociale zekerheidsnummer (AMKA) te activeren bij de Griekse autoriteiten.

4. AMKA nummer (sociale zekerheid)

Met het sociale zekerheidsnummer (AMKA) kunnen begunstigden van internationale bescherming onder dezelfde voorwaarden als Griekse burgers gratis medische zorg krijgen. Om van deze rechten te kunnen genieten, moeten begunstigden dit nummer aanvragen, maar voortaan ook activeren. Sinds een nieuwe ministeriële verordening van december 2023, is de afgifte van een AMKA vanaf 1 april 2024 gekoppeld aan de voorwaarde van "een geldige verblijfstitel in het land met toegang tot de arbeidsmarkt". De aanvraag voor een AMKA moet in persoon gebeuren voor een zgn. KEP of e-EFKA. Sinds 22 december 2024 valt de uitgifte, activering en reactivering van de AMKA evenwel onder de verantwoordelijkheid van het ministerie van Migratie en Asiel. **Sinds 1 april 2024** wordt een AMKA, het sociale zekerheidsnummer, na voorlegging van een geldige ADET, bij een eerste afgifte inactief afgegeven en moet het nummer vervolgens worden geactiveerd met een bewijs van adres en werk/studie. De verordening bepaalt dat het **bewijs van verblijf** kan worden geleverd op basis van een van de volgende documenten: bewijs van eigendom, huurovereenkomst, verklaring van vrije concessie of gastvrijheid, verblijfsbewijs in het kader van een huisvestingsprogramma voor vluchtelingen. Daklozen kunnen dit document vervangen door een certificaat

van gebruik van een slaapzaal of een certificaat afgegeven door de gemeentelijke sociale dienst of het gemeenschapscentrum. Gedetineerden moeten een detentiecertificaat voorleggen.

Het laatste RSA-rapport, gepubliceerd in april 2025 wees ook op de verplichting voor begunstigden om een **arbeidsovereenkomst** of een toezegging tot aanwerving te overleggen die op het ERGANI-platform is gedownload om hun verblijfplaats aan te tonen. Dit rapport maakt melding van een circulaire logica in Griekenland, waarbij wordt gesteld dat een actieve AMKA een van de voorwaarden is voor het verkrijgen van een arbeidsovereenkomst. Begunstigden zouden dus geen toegang hebben tot werk of sociale zekerheid, aangezien het zoeken naar een geregistreerde baan afhankelijk is van de activering van de AMKA, die op haar beurt weer afhankelijk is van die baan.

Deze circulaire logica is echter niet terug te vinden in de andere informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt. Het laatste AIDA-rapport dat in september 2025 is gepubliceerd, bevestigt de noodzaak om een AMKA te activeren om toegang te krijgen tot gezondheidszorg en de noodzaak voor begunstigden van bescherming om een arbeidsovereenkomst of een toezegging tot aanwerving te verstrekken die is gedownload op het ERGANI-platform om hun verblijf in Griekenland aan te tonen. Hoewel dit rapport uitgebreid ingaat op kwesties die verband houden met zowel werkgelegenheid als sociale zekerheid, wordt er geen melding gemaakt van een circulaire logica of van de noodzaak om in het bezit te zijn van een actieve AMKA om een arbeidsovereenkomst te kunnen sluiten. Een grondigere analyse van het eerder genoemde RSA-rapport (dat dus vijf maanden eerder werd gepubliceerd) maakt deze constatering des te opvallender. Uit het RSA-rapport blijkt namelijk dat er in de relevante passages (blz. 22 en 34) geen bronnen worden genoemd die deze circulaire logica bevestigen. De verwijzing naar de website van de Griekse overheid (<https://www.amka.gr/faq.html>) die bevestigt dat een bewijs van tewerkstelling moet worden voorgelegd om de AMKA te activeren, geeft geenszins aan dat een actieve AMKA een voorwaarde is voor tewerkstelling.

Gezien deze tegenstrijdige informatie heeft het Commissariaat-generaal een reactie gevraagd aan het Griekse ministerie van Asiel en Migratie (zie NOTA in de map 'landeninformatie'). Hierin wordt verduidelijkt dat een **arbeidsovereenkomst niet wettelijk vereist is om de A.M.K.A. te activeren**, maar het A.M.K.A.-nummer is wel degelijk nodig voor de registratie van een arbeidsovereenkomst in het ERGANI-systeem. Het Griekse ministerie erkent echter dat, hoewel uit de wet geen sprake is van onderlinge afhankelijkheid, administratieve belemmeringen zowel de registratie van een arbeidsovereenkomst als de activering van het AMKA-nummer kunnen bemoeilijken, waardoor de indruk van een cirkelredenering ontstaat.

Op basis van het bovenstaande is het Commissariaat-generaal van mening dat er, afgezien van de wettelijke voorschriften, momenteel administratieve belemmeringen bestaan die de activering van het sociale zekerheidsnummer voor begunstigden van internationale bescherming die geen geregistreerde baan hebben, aanzienlijk bemoeilijken. Uit de analyse van bovenstaande objectieve informatie kan echter niet worden geconcludeerd dat een actieve AMKA noodzakelijk is om een arbeidsovereenkomst op het ERGANI-platform te registreren. Het ontbreken van concrete verwijzingen hiernaar en de door de Griekse overheid verstrekte informatie, gelezen in het licht van het laatste AIDA-rapport, laten niet toe te concluderen dat er een cirkelredenering bestaat tussen de activering van het AMKA-nummer en de registratie van een arbeidsovereenkomst. Deze vaststelling mag echter niet verhullen dat personen die bescherming genieten bij elk van deze stappen met administratieve moeilijkheden kunnen worden geconfronteerd.

Verder wijst de info erop dat begunstigden zonder actieve AMKA niet verstoken zijn van toegang tot medische noodhulp, op voorwaarde dat u naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaat ("If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a public hospital or medical centre, even if it is hand written, you can get your medicines **for free** from the pharmacy at the hospital where the doctor provided the prescription") UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op: <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare/>; AIDA, Country Report: Griekenland. Update 2023; Refugee.info Greece - Health care without a social security number (PAAYPA or AMKA) van 29 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985632313623>. Verschillende Ngo's bieden ook medische en psychosociale hulp en begeleiding aan aan begunstigden van internationale bescherming in Griekenland (UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op : <https://help.unhcr.org/greece/living-ingreece/access-to-healthcare> ; Communication on the status of migration management in mainland Greece (p. 4, 12). Psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook mogelijk in bepaalde omstandigheden: mensen die noch een voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA), noch een sociaalzekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorgenheden of -centra (UNHCR - Information Guide for Beneficiaries of International Protection beschikbaar op : https://migration.gov.gr/wp-content/uploads/2024/04/ENGLISH_BROCHURE.pdf).

De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft bekomen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden. **Hoewel een eventueel gebrek aan geldige/actieve persoonlijke documenten kan leiden tot tijdelijke situaties waarbij statushouders/begunstigden moeilijker toegang hebben tot bepaalde basisvoorzieningen, betekent dit niet dat alle statushouders/begunstigden bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie.** Dit risico hangt in de eerste plaats af van persoonlijke kenmerken, zoals de mate van zelfredzaamheid om in het eigen levensonderhoud te voorzien (via activiteiten in de formele of informele economie) of om een beroep te doen op de bijstand van organisaties die ondersteuning bieden aan statushouders/begunstigden van internationale bescherming, het al dan niet aanwezig zijn van ernstige kwetsbaarheden die een belangrijke negatieve impact hebben op de zelfredzaamheid en de mate waarin iemand over eigen middelen en/of een ondersteunend netwerk beschikt.

Daarbij komt het aan u toe om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden, dat u zich op de beschermingsstatus die u in Griekenland werd verleend en de daaruit voortvloeiende rechten kan beroepen en dat u niet terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, te weerleggen.

Waar door u en verschillende leden van uw familie werd aangehaald dat de omstandigheden in het opvangcentrum te Kos ondermaats waren dewelke verschillende van uw familieleden staaften met foto's – i.e. jullie verwezen naar het gebrek aan hygiëne in de slaapruintes en sanitair (NPO I, p. 11), slechte maaltijden (NPO A., p. 6, 13), een gebrek aan medische zorgen (gehoorverslag CGVS afgelegd voor de DVZ echtgenote vraag 3.4 en 3.5, NPO echtgenote, p.14) (gehoorverslag CGVS afgelegd voor de DVZ B. vraag 3.5, NPO B. p.14), (NPO A. p.14) (gehoorverslag CGVS afgelegd voor de DVZ S. vraag 3.5; NPO S. p.6) dat jullie een periode slechts beperkt het kamp mochten verlaten (NPO A., p. 6-7 en NPO S., p. 6) en een éénmalige confrontatie met een agent-bewaker van het opvangcentrum (NPO B., p. 16-17) – kan het volgende worden vastgesteld:

Ten eerste, waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als verzoeker om internationale bescherming in Griekenland, dus vooraleer er u internationale bescherming werd verleend, geconfronteerd werd met bepaalde feiten en situaties moet worden opgemerkt dat deze feiten zich situeren op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context. Aangezien jullie allen onderhand over een vluchtelingenstatus beschikken is er geen reden om aan te nemen dat dit bij terugkeer naar Griekenland alsnog zou gebeuren. Jullie zouden immers niet meer in een opvangcentrum aldaar verblijven.

Ten tweede, hoewel het ongetwijfeld zo is dat sommige opvangcentra in Griekenland niet ideaal zijn en er soms sprake kan zijn van moeilijke leefomstandigheden, betekent dit niet automatisch dat de situatie zo ontoereikend is dat deze rechtvaardigt dat een verzoek om bescherming elders wordt ingewilligd. Het recht op bescherming of verblijf in een andere lidstaat kan niet louter gebaseerd worden op algemene of geïsoleerde klachten over omstandigheden in opvangcentra.

Ten derde, uw echtgenote verklaarde zelf dat jullie, ook na ontvangst van uw beslissing, nog gedurende bijna een maand vrijwillig in het opvangcentrum verbleven (NPO echtgenote, p. 10). Ze gaf als verklaring dat jullie bleven omdat uw zus en haar man nog geen beslissing gekregen hadden (NPO echtgenote, p. 12). Uit het persoonlijk onderhand met uw schoonbroer komt echter naar voor dat jullie allen, zelfs na hun beslissing, nog zo'n twee weken in het kamp verbleven (NPO A., p. 10). Dit plaatst uw eerdere klachten over de situatie aldaar in perspectief. Na ontvangst van een beschermingsstatus bestaat er immers geen verplichting om in het opvangcentrum te blijven of gebruik te maken van de daar geboden faciliteiten.

Waar uw zus B. en uw moeder S. nog aanhaalden racistisch bejegend te zijn door een agent op Kos (gehoorverslag CGVS, afgelegd voor de DVZ S. vraag 3.5), dient het volgende opgemerkt te worden:

Uw zus omschreef een situatie waarin zij samen met uw echtgenote en uw moeder aan het wachten was op transport naar de plaats waar ze vingerafdrukken namen. Tijdens het wachten zochten ze een schuilplaats voor de zon in de schaduw van wat uw zus omschreef als een 'politiekot'. De agent die het "kot" bemande was hier niet mee opgezet en sloot hen vervolgens voor een korte tijd op (NPO B., p. 16). Uit het onwenselijke gedrag van een individuele agent, hoe laakbaar ook, kan niet zonder meer worden afgeleid dat de gehele Griekse overheid onwillig of onbekwaam is om jullie desgewenst te beschermen. Op basis van de gegevens die voorhanden zijn blijkt bovendien dat zij naar aanleiding van deze ervaring géén beperkte pogingen hebben ondernomen om een beroep te doen op de hulp of bescherming van de bevoegde (hogere) instanties, hoewel hoger genoemd vermoeden dat jullie grondrechten als begunstigde van internationale

bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden tevens impliceert dat de daar aanwezige autoriteiten in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden mits jullie uiteraard de nodige stappen zetten.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde moeilijkheden op het vlak van gezondheidszorg (maar ook op vlak van opvang en werk) deze situatie niet voldoet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie. Hoewel dergelijke moeilijkheden een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan immers niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe

Wat betreft de verklaringen van u en uw familieleden **dat jullie onvoldoende toegang kregen tot medische zorg** is het evenwel belangrijk te kijken of er een reële en structurele belemmering bestaat in uw toegang tot de Griekse gezondheidszorg, dan wel of u de redelijkerwijs te verwachten stappen heeft ondernomen om de beschikbare medische voorzieningen in Griekenland aan te wenden.

Op basis van jullie verklaringen komt echter niet naar voor dat jullie in Griekenland alle van jullie te verwachten stappen hebben gezet had om voor jullie medische klachten adequate hulp te verkrijgen, noch dat jullie structureel van toegang tot de Griekse gezondheidszorg uitgesloten waren.

Wat betreft uw verklaringen, net als de verklaringen van u, B. en S. namelijk dat jullie allen, nadat jullie de vluchtelingenstatus hadden verkregen, één ziekenhuis hebben bezocht om medische hulp te krijgen voor respectievelijk uw rug, de bloedingen van B. en de brandwonde van Daniel en de verschillende medische klachten van uw moeder S. (NPO p. 16, 17), (NPO echtgenote, p. 14), , (NPO B. p. 14,15,16) (NPO S., p. 3,4,17,18) maar dat jullie niet werden geholpen, dienen vooreerst enkele kanttekeningen worden gemaakt.

Zo verklaarde u niet te zijn geholpen omdat u geen tolk had en een afspraak moest maken. Het CGVS erkent dat taalbarrières – in om het even welk aankomstland - een hinderpaal kunnen vormen, maar zowel u als uw echtgenote verklaarden vlot Engels te spreken (NPO I, p. 7, NPO echtgenote p. 6). Het is daarom weinig waarschijnlijk dat u nergens in Griekenland in het Engels medische bijstand zou kunnen krijgen. Daarnaast is het in Griekenland, zoals in andere EU-lidstaten, gebruikelijk dat consultaties plaatsvinden na afspraak. Deze werkwijze is niet anders voor Griekse staatsburgers.

Bovendien blijkt uit objectieve informatie dat sommige ziekenhuizen moeilijkheden ondervinden om toegang te krijgen tot tolken, deze informatie niet wijst op systematische of onoverkomelijke moeilijkheden. Integendeel, uit een onderzoek dat tussen juni 2022 en juni 2023 door de UNHCR werd uitgevoerd, bleek dat slechts 29% van de gecontacteerde begunstigten verklaarde moeilijkheden te hebben ondervonden bij de toegang tot gezondheidszorg, met name als gevolg van de taalbarrière (AIDA, Country Report: Greece. Update 2023, beschikbaar op: <https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR2023-Update.pdf>).

B. gaf aan dat ze haar in het ziekenhuis niet wilden helpen, dit omdat ze naar eigen zeggen ‘racistisch’ waren (NPO B., p. 15). Haar echtgenoot, uw schoonbroer, A., verklaarde echter dat dit kwam omdat zij een AMKANummer ontbeerden, wat het ‘racistische’ karakter van deze interactie in het ziekenhuis aanzienlijk nuanceert (NPO A., p. 14).

Uw moeder S. beweerde enkel dat ze een ziekenhuis had gezocht maar haar hulp werd geweigerd omdat ze “racistisch” waren (NPO S., p. 19). Hierbij is het opvallend dat zij voor de DVZ op geen enkele manier melding heeft gemaakt van het feit dat ze, naast problemen in het opvangcentrum, in een ziekenhuis medische hulp werd geweigerd, laat staan dat dit was omwille van racistische motieven.

Hoe dan ook, hoewel jullie allen van mening waren dat jullie te weinig medische /psychische hulp kregen, gingen jullie niet op zoek naar mogelijkheden om jullie verder te helpen. Er kan van begunstigten van internationale bescherming echter verwacht worden dat zij de nodige procedures doorlopen en geduld uitoefenen vooraleer conclusies te trekken. Zulke inspanningen mogen geenszins blijken uit jullie verklaringen en gedragingen. Immers, nadat jullie het opvangcentrum verlieten, bleven jullie nog slechts 2 maanden in Griekenland alvorens naar België door te reizen. Uw moeder zocht ook geen medische hulp in

Thessaloniki alvorens naar België door te reizen naar eigen zeggen omdat de enige opties die haar restten waren 'het land te verlaten' of te 'sterven' (NPO S., p. 20). Dergelijke uitspraken zijn uiteraard niet evenredig met de geobserveerde inspanningen om daadwerkelijk hulp te verkrijgen.

Uit jullie verklaringen en gedragingen blijkt dat jullie nooit de intentie hebben gehad om langdurig in Griekenland te verblijven. Zo blijkt uit jullie verklaringen dat jullie zich nooit bevraagd hebben wat jullie rechten zijn verbonden aan jullie statuut (NPO, p. 19), (NPO echtgenote, p. 17), (NPO B., p. 20), (NPO A., p. 16), (NPO S., p. 19). Uw schoonbroer A. verklaarde ronduit dat hij niet de bedoeling had om in Griekenland te verblijven, dat hij wou doorreizen naar een Europees land die jullie beter zou behandelen (NPO A., p. 8). Daarenboven verklaarden jullie allen niet over een AMKA te beschikken. B., Tabarnak en S. verklaarden zelfs niet te weten wat een AMKA is (NPO, p. 15), (NPO echtgenote, p. 14), (NPO S., p. 14), (NPO B., p. 19) en (NPO A., p. 13,14). Hieruit blijkt dat jullie zich niet geïnformeerd hebben en aldus ook geen stappen hebben ondernomen om deze te verkrijgen. Dergelijke uitspraken en gedragingen staan uiteraard loodrecht op de vereiste dat van een begunstigde van internationale bescherming in eerste plaats verwacht wordt de ter plaatse beschikbare middelen en kanalen voor het verkrijgen van (medische) hulp uit te putten, alvorens besloten kan worden dat de internationale bescherming in het desbetreffende land waarvan ze statushouder zijn, onvoldoende is. Bijgevolg tonen jullie niet concreet aan dat jullie bij een terugkeer naar Griekenland geen toegang zou hebben tot medische zorgen.

Uit niets blijkt dan ook dat jullie bij terugkeer naar Griekenland omwille van uw rugklachten (NPO I, p. 3), de medische/psychologische situatie van uw moeder (NPO S., p. 2, 3, 4), de psychologische klachten van uw zus B. (NPO B., p. 3-4) en de hoofd, rug- en knieproblemen van uw schoonbroer (NPO A., p. 3), allen gestaafd door Belgische medische attesten, geen toegang zouden hebben, indien jullie de nodige stappen hiertoe zouden, tot de aldaar beschikbare medische of psychologische hulpverlening. In dit verband kan nog opgemerkt worden dat uw echtgenote een psychologisch verslag van jullie zoon Y. neerlegde, waarin vermeld wordt dat hij mogelijks een ontwikkelingsstoornis/ -achterstand heeft en wordt doorverwezen naar een revalidatiecentrum. Los van uw echtgenote die opmerkte dat uw zoon hyperactief is (NPO echtgenote, p. 15) kwam dit niet naar voor in de problemen die zowel u als T. in Griekenland ervaren hadden. Hoe dan ook blijkt nergens uit het medisch attest dat Y. reeds gediagnosticeerd is. Indien Y. daadwerkelijk ontwikkelingsachterstand of – stoornis zou hebben, wijst niets erop dat jullie mits jullie de nodige stappen zetten, geen gespecialiseerde zorg voor Y. zouden kunnen krijgen. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie Athens Coordination center for Migrant en Refugees issues https://www.accmr.gr/en/services/smile-of-the-child/?utm_) blijkt immers dat The Smile of the Child via een EU-gefinancierd project medische en psychosociale ondersteuning aan vluchtelingenkinderen in Athene en Thessaloniki biedt. Het team bestaat onder meer uit artsen, fysiotherapeuten, verpleegkundigen, psychologen en maatschappelijk werkers. Deze diensten omvatten oa. kinder- en medische thuiszorg, fysiotherapie en psychosociale begeleiding. Ook een kleine zoektocht op het internet toont aan dat er in Griekenland verschillende mogelijkheden zijn om toegang tot gespecialiseerd onderwijs te krijgen (zie European Agency for special needs and inclusive education <https://www.european-agency.org/country-information/greece/legislation-and-policy>) (zie ook UNHRC Refugee Agency: Acces to education [https:// help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-education/](https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-education/) (en All children in Education <https://www.unicef.org/greece/en/press-releases/all-children-education-results-review>))

In zoverre dat **u en uw schoonbroer aanhalen dat er in Griekenland geen werk zou zijn**, nog het volgende. Vooreerst maakten noch u noch uw schoonbroer aannemelijk dat jullie alle van jullie te verwachten stappen gezet hebben om toegang te vinden tot de Griekse arbeidsmarkt. **Noch dat jullie bij terugkeer automatisch zonder werk zouden vallen.**

Zo zouden enkel u en uw schoonbroer, – uw zus en echtgenote waren op dat moment immers zwanger - na het verlaten van het opvangcentrum, naar werk gezocht hebben op Kos. U deed dit door rond te vragen in restaurants, de markt, hotels en op de omliggende landbouw velden (NPO I, p. 13). A. zou werk gevraagd hebben aan mensen in het kamp en in een kledingwinkel (NPO A., p. 11). Dat jullie her en der vroegen of er werk was, kan echter bezwaarlijk als een efficiënte of gangbare manier naar werk beschouwd worden. Bovendien bleken u en A. verder geen enkele van de legale kanalen naar werk benut te hebben. Jullie deden geen beroep op arbeidskantoren en interim-bureaus, noch gingen jullie te rade gegaan bij NGO's of derde organisaties (NPO I, p. 18, NPO A.a, p. 15-16). Tevens bent u zich niet gaan bevragen bij het DYPA (OAED) of zij u bij dergelijke zoektocht konden helpen (NPO I, p. 18, NPO A., p. 16). Geen van jullie zocht klaarblijkelijk overigens naar werk in Thessaloniki waar de economische activiteit doorgaans ook gewoon groter is (NPO I, p. 18, NPO A., p. 12).

Uit al het bovenstaande blijkt dat u niet op afdoende wijze aantoonde dat u niet in de mogelijkheid zou zijn (geweest) om tewerkstelling te kunnen krijgen in Griekenland. Het komt in dit verband bovendien u toe om de middelen die het recht en uw status in Griekenland hiertoe bieden terdege te gebruiken, hetgeen u evenwel niet aantoonde. U toont niet aan deze afdoende te hebben benut, laat staan uitgeput. U toont niet aan dat u,

buiten uw wil en persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie verkeerde dan wel bij een terugkeer dreigt terecht te komen.

Wat de toegang tot huisvesting betreft, herinnert het CGVS eraan dat, hoewel de toegang tot huisvesting en fatsoenlijke materiële omstandigheden voor personen die om internationale bescherming verzoeken, gewaarborgd is, een dergelijke verplichting niet bestaat ten aanzien van personen die internationale bescherming genieten (art. 34, lid 1, van de kwalificatierichtlijn). Uit de jurisprudentie van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens blijkt dat artikel 3 niet kan worden uitgelegd als een verplichting voor de Hoge Verdragsluitende Partijen om een recht op huisvesting te garanderen aan alle personen die onder hun rechtsmacht vallen, en dat hieruit geen algemene plicht kan worden afgeleid om vluchtelingen financiële bijstand te verlenen zodat zij een bepaald levenspeil kunnen handhaven (EHRM, Samsam Mohammed Hussein e.a. tegen Nederland en Italië, 2 april 2013, §70). Begunstigden van internationale bescherming moeten in principe hun opvangcentrum 30 dagen na de toekenning van hun status verlaten. Verder bestaat er in beperkte mate ondersteuning door het HELIOS+-programma, de opvangcentra voor daklozen, lokale initiatieven en ngo's. Bijgevolg **is de meerderheid van de begunstigden van internationale bescherming "self-accommodated"** en verblijft zij in informele huisvesting (zie Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse ministerie van Buitenlandse Zaken in september 2024).

Het enkele feit dat de Griekse autoriteiten u bij uw terugkeer geen huisvesting zullen garanderen, volstaat dan ook niet om aan te tonen dat u zou worden blootgesteld aan een situatie die kan worden gelijkgesteld met onmenselijke behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest. Het is aan u om aan te tonen dat u volledig afhankelijk zult zijn van overheidssteun en dat de onverschilligheid van de Griekse autoriteiten ertoe zou leiden dat u, ongeacht uw wil en persoonlijke keuzes, in een situatie van extreme materiële ontbering zou terechtkomen, waardoor u niet in uw meest elementaire behoeften, zoals eten, drinken, wassen en huisvesting, zou kunnen voorzien en waardoor uw lichamelijke of geestelijke gezondheid zou worden aangetast of in een staat van verval zou raken die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (zie in die zin HvJ-EU, 19 maart 2019, Ibrahim e.a., C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, EU:C:2019:219, punt 90).

U maak niet aannemelijk dat u daadwerkelijk verhinderd was om in Griekenland in uw elementaire levensbehoeften te voorzien of om er aanspraak te kunnen maken op bepaalde basisvoorzieningen, noch dat u zou worden blootgesteld aan onmenselijke en vernederende behandelingen in de zin van artikel 3 van het EVRM en van artikel 4 van het Handvest. Het CGVS beschikt evenmin over aanwijzingen dat u verhinderd zou zijn om opnieuw tot het Griekse grondgebied te worden toegelaten. Uw situatie kan dan ook niet worden aangemerkt als een situatie van uitzonderlijke aard zoals geduid door het Europees Hof van Justitie (in voornoemde rechtspraak).

Afsluitend wijst het CGVS op het feit dat u en uw familie klaarblijkelijk **zelfredzaam** genoeg zijn om jullie – mits de juiste stappen van jullie kant - zonder problemen in de Griekse samenleving te vestigen. Uzelf bent hoogopgeleid als Graphic Designer en spreekt vloeiend Engels (NPO I, p. 7). U had twee winkels in Gaza en vond onder meer werk in Qatar, Dubai, Libanon en Turkije. Uw echtgenote T. behaalde een bachelor in Engels in Palestina en een master in bedrijfsadministratie in Turkije (NPO echtgenote, p. 5-6). Ze werkte in zowel Gaza als Turkije, spreekt vloeiend Engels en aardig Turks. Uw zus B. deed haar middelbaar in Gaza en volgde een opleiding skincare in Libanon. Ook zij heeft een degelijke kennis van de Engelse taal (NPO B., p. 9). Uw schoonbroer A. werkte in Libanon onder meer als schilder, en werkte in aluminium en glas (NPO A., p. 6). Hij vond eveneens werk in Turkije (NPO A., p. 7). Jullie maakten verschillende reizen tussen Palestina, Libanon en Turkije en later ook Griekenland. Jullie verkregen verblijfsdocumenten voor Turkije, waar jullie als familie zo'n twee jaar woonden. Nadien maakte de familie ook gezamenlijk de oversteek naar Griekenland, waar jullie allen zowel paspoorten als verblijfskaarten verkregen (zie supra). Na jullie vertrek uit het opvangcentrum regelden jullie meteen een woning te Kos (NPO I, p. 12), en nadien ook slaapplek in Thessaloniki (NPO I, p. 13). In België hebben u en uw schoonbroer meteen werk gevonden (NPO I, p. 3-4, NPO A., p. 3).

Bovendien hebben jullie een **breed netwerk** van familie en vrienden buiten Palestina die jullie bij een eventuele overbruggingsperiode in Griekenland, indien nodig, kunnen bijstaan. U heeft familie langs uw moederzijde in Libanon (NPO I, p. 6) en u heeft een pleegzus in Australië, die u reeds eerder financieel bijstond (NPO I, p. 6, 15). Daarbij heeft u vrienden in zowel Qatar en Dubai die u reeds eerder hielpen (NPO I, p. 9) en had de echtgenoot van uw schoonzus in Zweden jullie ook reeds eerder bijgestaan (NPO I, p. 19). De ouders van T. wonen in België, heeft ze een broer in Duitsland, en een zus in Zweden die jullie in het verleden al met zaken geholpen had (NPO echtgenote, p. 10-11). Tevens heeft ze een aantal ooms in Duitsland, een tante in Frankrijk en een oom in België (NPO echtgenote, p. 4). T. maakte ook melding van een neef in België, een oom in Egypte en verschillende familieleden in Syrië. T. verklaarde momenteel met al deze mensen in contact te staan (NPO echtgenote, p. 5). Uw zus B. maakte melding van vrienden in Turkije

(NPO B., p. 12). Uw schoonbroer A. groeide op in Beirut, waar zijn voltallige familie heden ten dage verblijft en heeft een tante in Denemarken (NPO A., p. 5).

Uit al het voorgaande blijkt dat jullie voldoende middelen, capaciteiten en netwerk hebben die jullie ten dienste kunnen staan bij terugkeer naar Griekenland.

De vaststelling dat er in hoofde van uw moeder mogelijke indicaties van een verhoogde kwetsbaarheid zijn, omwille van haar problematische medische gezondheidstoestand doet hieraan géén afbreuk, aangezien zij niet aantoont dat haar bijzondere kwetsbaarheid het haar dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en, haar rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat zij zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met de artikelen 3 van het EVRM en 4 van het EU Handvest (Ibid., Ibrahim e.a., randnummer 93 en Jawo, randnummer 95). Uw moeder wordt immers omringd door een sterk netwerk. Noch u noch uw echtgenote noch B. en A. beroepen zich op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen. U en/of uw zus en uw moeder hebben steeds samen gereisd en gewoond, en jullie stonden reeds in het verleden in voor haar administratieve, praktische en dagelijkse ondersteuning. U bent bovendien specifiek naar Griekenland teruggekeerd met het oog op het bijstaan van uw moeder en u reisde samen met haar naar België. Er zijn geen aanwijzingen dat deze ondersteuning bij een terugkeer naar Griekenland niet opnieuw zou kunnen worden geboden.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard

De overige door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande zienswijze niet ombuigen. Aan uw identiteit, nationaliteit en afkomst wordt in deze beslissing niet getwijfeld, net als aan het feit dat u de Jordaanse nationaliteit niet bezit.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar Gaza.”

1.2. Inzake H.T.N.A. (verder: verzoekster)

“A. Feitenrelaas

U verklaarde Palestijnse nationaliteit te hebben en geboren te zijn in Damascus, Syrië. U woonde daar tot 1998 en verhuisde nadien terug naar Gaza, Beit Hanoun. Uw ouders N. en F.H. (O.V. [...]), werden in 2022 als vluchteling erkend in België.

U studeerde een Bachelor Engels in Gaza van 2010 tot 2015. Nadien werkte u als leerkracht en secretaresse.

In november 2018 vertrok u als eerste naar Turkije om daar te studeren. U huwde er met F.A. (O.V. [...]). F. was in Turkije met zijn moeder S.A. (O.V. [...]), zijn zus B.A. (O.V. [...]) en haar partner A.A. (O.V. [...]). Onderhand hebben u en F. samen twee kinderen, Y. geboren in Turkije en N. geboren in België.

Toen de oorlog in Gaza uitbrak besloten jullie naar Griekenland door te reizen. Op 28 oktober 2023 lukte het jullie om op Kos te arriveren. Op 1 december 2023 werd uw verzoek om internationale bescherming geregistreerd en op 19 december 2023 werd u het vluchtelingenstatuut verleend.

In het kamp had u op gegeven moment bloedingen, aangezien u zwanger was. U vroeg om medische hulp maar kreeg deze niet. Er bleek geen dokter aanwezig in het kamp omdat het toen een verlofperiode betrof. U verbleef nog een maand in het kamp en verhuisde nadien naar een woning op het eiland met de rest van de familie. Daar verbrandde Y. zijn arm met heet water. Jullie werden in het ziekenhuis niet verder geholpen. Dit omdat u geen Grieks sprak. De gebrekkige zorg ervoer u als racistisch, wat u ertoe noopte het land te verlaten.

U bleef op Kos tot eind februari 2024, het moment dat jullie verblijfskaarten in orde waren. U en uw (schoon) familie reisden verder naar Thessaloniki, uw schoonmoeder bleef achter op Kos. In Thessaloniki nam u uw paspoort in ontvangst, zo'n twee tot drie dagen later vertrokken jullie naar België.

U arriveerde hier op 26 april 2024 en diende op 30 april 2024 uw verzoek om internationale bescherming in.

Ter ondersteuning van uw verzoek legde u volgende documenten neer: een kopie van uw Palestijns paspoort en identiteitskaart, een kopie van uw Griekse ADET en paspoort, een kopie van uw geboorteakte, een kopie van uw huwelijksakte en vertaling ervan, een kopie van documenten in verband met uw schoolcarrière in Gaza en Turkije, een kopie van het UNRWA familie register, een kopie van uw vaccinatie kaart, kopie van de identiteitskaarten van uw ouders, een kopie van het Jordaans attest waaruit blijkt dat u niet de nationaliteit heeft aldaar, een kopie van de medische documenten van Y., foto's van de brandwonde van Y., een kopie van de Turkse paspoort van Y., een kopie van de Griekse paspoort en ADET van Y., kopie van de zwangerschapsattesten m.b.t. N., de geboorteakte van N. (België), een attest van de mission of Palestine waaruit blijkt dat N. niet in het bezit is van de Palestijnse nationaliteit en foto's van het opvangcentrum in Griekenland.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980. Uit de elementen die voorhanden zijn [Information request Hellenic Republic, d.d. 06/08/2025], blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze vaststelling wordt door u niet betwist (notities persoonlijk onderhoud (NPO p. 10)).

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C-163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigden van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,...

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een “bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid” moet worden bereikt, wat slechts het geval is “wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid” [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén “zeer verregaande materiële deprivatie” teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie níét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigten van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigten [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Het Commissariaat-generaal is zich bewust van het gegeven dat diverse bronnen en rapporten waarop het acht vermag te slaan sinds enkele jaren een problematisch en precair beeld beschrijven op het vlak van de levensomstandigheden van begunstigten van internationale bescherming in Griekenland. Deze situatie wordt mee ingegeven door het Griekse politieke en socio-economische klimaat, en brengt voor (terugkerende) statushouders meer bepaald met zich mee dat zij zich geconfronteerd kunnen zien met administratieve complicaties bij de afgifte of hernieuwing van elementaire documenten die op hun beurt de toegang tot basisvoorzieningen (huisvesting, voedsel, hygiëne, medische zorgen) kunnen bemoeilijken (zie: **Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland**, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. juni 2022 en beschikbaar op <https://www.ecoi.net/en/file/local/2078215/Definitief+verslag+statushouders+Griekenland.pdf>; **Country Report: Greece. Update 2023**, gepubliceerd door AIDA/ECRE d.d. 24/6/2024 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDAGR_2023-Update.pdf **Country Report : Greece. Update 2024** », gepubliceerd door AIDA/ECRE in september 2025 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2025/09/AIDA_GR_2024-update.pdf); **Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland** gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024 en beschikbaar op <https://www.ecoi.net/en/file/local/2114789/Verslag+feitenonderzoek+statushouders+in+Griekenland+2024.pdf> ; **Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights**, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024 en beschikbaar op https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf; **Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights** gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf; **Communication on the status of migration management in mainland Greece** gepubliceerd door de Europese Commissie op 4 april 2025 en beschikbaar op https://home-affairs.ec.europa.eu/communication-status-migration-managementmainland-greece_en).

Uit bovenstaande informatie blijkt eveneens dat begunstigten van internationale bescherming in Griekenland toegang hebben tot de arbeidsmarkt, de vastgoedmarkt en gezondheidszorg. Griekenland kent een algemeen juridisch en beleidskader, gericht op een algemene integratie in de Griekse samenleving van statushouder. Er bestaan verschillende initiatieven op landelijk, regionaal en lokaal niveau, al dan niet met ondersteuning van IGO's en NGO's, die de algemene integratie van statushouders in de Griekse samenleving trachten te bevorderen. Er zijn een aantal NGO's en overheidsprogramma's actief in Griekenland die ondersteuning bieden aan begunstigten van internationale bescherming (**COI Focus**

Griekenland. HELIOS+ en Helios Junior, gepubliceerd door Cedoca op 17 september 2025, beschikbaar op <https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/griekenland-heliosen-helios-junior>. De commissaris-generaal is dan ook van oordeel dat deze informatie **niet toelaat om te concluderen dat een (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland er op systematische wijze in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie verkeert of zal terechtkomen** die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Het Commissariaat-generaal heeft in dit verband overigens evenmin kennis van jurisprudentie van bijvoorbeeld het Europees Hof voor de Rechten van de Mens of arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in deze zin.

Het Commissariaat-Generaal is derhalve van mening dat, hoewel een grotere voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland en de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° in een aantal gevallen niet aan orde zal zijn, een individuele analyse noodzakelijk blijft. Het Commissariaat-Generaal besteedt hierbij in het bijzonder aandacht voor het bestaan van een verhoogde kwetsbaarheid van de verzoekers, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u **onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan**.

Uit uw dossier blijkt dat u over een ADET (geldig tot 18/12/2026, zie groene map) en Grieks paspoort beschikt (geldig tot 3/2/29). U gaf tijdens het persoonlijk onderhoud te kennen nooit een AFM-fiscaal registratienummer-, noch een sociaal zekerheidsnummer, gehad te hebben (NPO, p. 15-16).

1. ADET

Uit bovenstaande landeninformatie volgt dat statushouders bepaalde persoonlijke documenten en gegevens nodig hebben die elementair zijn om in Griekenland toegang te verkrijgen tot basisvoorzieningen. Het gaat meer bepaald om de afgifte van een **Griekse verblijfsvergunning (ADET)**, die wordt afgeleverd op basis van de internationale beschermingsstatus, een fiscaal registratienummer (AFM) en een sociale zekerheidsnummer (AMKA). Het al dan niet beschikken over deze officiële documenten is aldus belangrijk voor de vraag of statushouders in Griekenland het risico lopen om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht te komen. Uit de landeninformatie blijkt dat het bezit van een geldige ADET immers een voorwaarde is voor het verkrijgen van een sociale zekerheidsnummer (AMKA), terwijl het bezit van een Grieks fiscaal registratienummer (AFM), al dan niet indirect, een voorwaarde vormt voor, o.a., het openen van een bankrekening, het huren van een woning, toegang tot de arbeidsmarkt of het verkrijgen van een AMKA, en het bezit van een AMKA een voorwaarde uitmaakt om, o.a., toegang te krijgen tot sociale uitkeringen, (gratis) gezondheidszorg en de arbeidsmarkt

Aan elke begunstigde van internationale bescherming wordt een Griekse verblijfsvergunning (ADET) verleend. Uit de objectieve informatie blijkt niet dat er significante problemen worden gemeld bij het afleveren van deze verblijfsvergunning. Begunstigden van internationale bescherming in Griekenland die niet meer in het bezit zijn van hun nog geldige ADET (wegens diefstal, verlies), worden niet met dezelfde moeilijkheden geconfronteerd als begunstigden met een vervallen ADET. Uit de objectieve informatie over de verlenging in geval van verlies van de ADET blijkt immers dat **het mogelijk is een vervangkaart (replacement card) te verkrijgen** in geval van verlies van de gedrukte verblijfsvergunning (ADET) (Refugee Info Greece - How to renew and replace lost, damaged or expired documents, 6 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985619341335>; Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaegrean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf).

Wat betreft de afgifte/het hernieuwen van een verblijfstitel in Griekenland (ADET), wijst het Commissariaat-generaal er vooreerst op dat artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980 de commissaris-generaal slechts één enkele voorwaarde voor de toepassing van deze niet-ontvankelijkheidsgrond oplegt, namelijk dat de verzoekende partij “reeds bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie.” Het Commissariaat-generaal herinnert aan het specifiek juridisch kader waarbinnen de beoordeling van onderhavig verzoek zich situeert, met name een verzoek om internationale bescherming van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat. **In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (“GEAS”) moet bijaldien**

worden aangenomen dat de behandeling en rechten van verzoekende partij er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie ("Handvest") en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens ("EVRM").

Het Commissariaat-generaal acht het belangrijk om hierbij steeds voor ogen te houden dat de rapporten die voorhanden zijn veelal een kwalitatieve beschrijving geven van bepaalde situaties of problemen die zich kunnen aandienen, maar dat het tot op heden aan exact en kwantitatief cijfermateriaal ontbreekt en slechts indicatief kan worden vastgesteld hoe groot de groep Griekse statushouders is die problemen ervaart om de rechten die aan de internationale beschermingsstatus verbonden zijn te vertalen in een praktische toegang tot de nodige documenten en voorzieningen. De rapporten tonen naar mening van de commissaris-generaal alleszins niet aan dat elke (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland hierdoor getroffen zou worden.

Indien in uw geval een vernieuwing van de ADET noodzakelijk is, wijst het CGVS erop dat, hoewel deze rapporten een problematische situatie schetsen die extra voorzichtigheid vereist, deze **niet** aantonen dat personen die internationale bescherming genieten in Griekenland en naar Griekenland terugkeren, **systematisch** zouden worden geconfronteerd met onredelijke vertragingen bij de afgifte of hernieuwing van hun ADET. Uit deze informatie blijkt **evenmin** dat het voor een dergelijke persoon **onmogelijk** zou zijn om zijn ADET te bekomen of verlengen, op voorwaarde dat bepaalde stappen worden ondernomen.

Volgens de informatie waarover de Commissaris-generaal beschikt, blijkt dat de hernieuwing en/of de verlenging van een ADET van begunstigten van een internationale beschermingsstatus die vanuit een andere lidstaat van de Europese Unie naar Griekenland terugkeren enige tijd in beslag kan nemen, met name drie tot zes maanden (volgens de laatste informatie waarover het CGVS beschikt: Country Report : Greece. Update 2024, p. 238). Als de ADET vervalt, wordt de AFM automatisch gedeactiveerd waardoor een risico ontstaat dat een individu bepaalde rechten verliest, zoals uitkeringen verbonden aan tewerkstelling dan wel werkloosheid.

Het Commissariaat-generaal benadrukt dat van een begunstigde van internationale bescherming in een andere EU-lidstaat **verwacht wordt dat deze de nodige ernstige stappen onderneemt** om er zijn rechten uit te oefenen en leven op duurzame wijze uit te bouwen, evenals om er oplossingen te zoeken voor eventuele problemen of moeilijkheden waarmee hij in die lidstaat zou worden geconfronteerd, net zoals dit in een andere lidstaat zoals België het geval zou zijn, zowel op het vlak van diens documenten als op het vlak van diens levensonderhoud. Bovendien moet worden benadrukt dat bepaalde procedures, voorwaarden en daaraan verbonden gevolgen zoals wachttijden, te leveren inspanningen,... waarmee een begunstigde in Griekenland geconfronteerd kan worden op administratiefrechtelijk vlak of op het vlak van diens toegang tot bepaalde voorzieningen **eigen zijn aan de processen en werking van structuren in elke lidstaat**, en dat dit in het bijzonder het geval zal zijn wanneer de betrokkene een en ander zelf in de hand werkt (en bemoeilijkt) door zich te verplaatsen doorheen en tussen diverse lidstaten of wanneer deze zelfs doelbewust essentiële stukken zou achterhouden of vernietigen en zodoende a fortiori niet zou tegemoet komen aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid daar niet wordt aangetoond dat een en ander verband zou houden met een situatie "buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om."

Bovendien blijkt uit de landeninformatie dat de procedures voor de afgifte of verlenging van de ADET vanuit het buitenland kunnen worden gestart door het versturen van een standaardformulier via e-mail naar de Griekse asielinstanties (hoewel het afhalen van de ADET zelf ter plaatse moet gebeuren). Zo wordt volgens het laatste AIDA-rapport " the application for renewal, together with a digital photo of the beneficiary, is submitted via email to the Asylum Service and the latter's decision is notified to the applicant also via email" (vrije vertaling: "de aanvraag tot verlenging wordt, tezamen met een digitale foto van de begunstigde, via e-mail ingediend bij de Asieldienst en het besluit van deze laatste wordt via e-mail aan de aanvrager meegedeeld") (AIDA, Country Report: Greece. Update 2023, p. 244). Uit de landeninformatie blijkt ook dat de mogelijkheid om sinds november 2021 een online aanvraag tot verlenging van de ADET in te dienen door een aantal Ngo's als een positieve ontwikkeling is verwelkomd (Ministerie van Buitenlandse Zaken van Nederland, Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, p. 14; Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights, p. 9). Bovendien stelt dit de begunstigde in staat om pas in een vergevorderd stadium van de procedure voor verlenging naar Griekenland te reizen: om naar zijn afspraak bij het bevoegde politiebureau te gaan nadat hij de bevestiging van de Griekse autoriteiten via e-mail heeft ontvangen.

2. Paspoort

Begunstigten dienen een verzoek in te dienen bij het paspoortbureau van de Griekse politie. De begunstigde moet bepaalde documenten voorleggen, waaronder een kopie van de beslissing tot toekenning van internationale bescherming en een kopie van zijn ADET (of een bewijs dat zijn ADET-aanvraag in

behandeling is), en moet de som van 84,40 euro betalen (73 euro voor kinderen). De begunstigde moet alle vereiste documenten (inclusief het betalingsbewijs) scannen en bij het bevoegde vreemdelingenbureau een afspraak aanvragen om hun aanvraag persoonlijk te bevestigen. Naast deze stappen moeten begunstigten ook een verklaring van hun diplomatieke dienst overleggen waarin wordt bevestigd dat zij geen nationaal paspoort kunnen verkrijgen. Deze stap brengt extra kosten met zich mee (AIDA, Country Report: Greece. Update 2024, p.253-256). De begunstigde moet een lijst raadplegen die regelmatig online wordt gepubliceerd om te weten te komen of het reisdocument klaar is. Als het reisdocument klaar is, moet de betrokkene naar het Regionaal Asielbureau van Thessaloniki of het Regionaal Asielbureau van Attica gaan om het in ontvangst te nemen. Al deze procedures moeten persoonlijk worden uitgevoerd (Refugee.info Greece, Travel Documents in Greece, 9 februari 2024, beschikbaar op : <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985654192535>). Het is dus duidelijk dat een begunstigde van internationale bescherming met een dergelijk reisdocument in staat is geweest om een bepaald bedrag bijeen te brengen en bepaalde complexe stappen te ondernemen die een zekere mate van digitale vaardigheid en contacten met de Griekse autoriteiten vereisen. In een dergelijk geval moeten worden vastgesteld dat er een zekere mate van vertrouwen bestaat in de Griekse politie en dat de begunstigde bij de toewijzing van zijn middelen voorrang heeft gegeven aan zijn vertrek uit Griekenland boven het doen gelden van zijn rechten in Griekenland. Uit een transversale lezing van de objectieve informatie blijkt ook dat de complexiteit van de procedures voor het verkrijgen van een paspoort niet groter is dan die voor het verkrijgen van andere documenten.

3. AFM-nummer (fiscale registratie)

De commissaris-generaal duidt verder dat uit objectieve informatie blijkt dat mensen die na 31 december 2020 een aanvraag voor internationale bescherming indienen automatisch een AFM-nummer krijgen wanneer ze hun kaart als verzoeker van internationale bescherming krijgen (Cfr. Begunstigten van internationale bescherming in Griekenland. Toegang tot documenten en sociaal-economische rechten, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, p. 18, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Greece Refugee Info, 17 november 2022, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951>). Het CGVS wijst erop dat het fiscaal registratienummer toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het fiscaal registratienummer (AFM) blijft geldig zolang de verblijfsvergunning (ADET) ook geldig is. Als de verblijfsvergunning (ADET) verloopt, wordt het fiscaal registratienummer (AFM) gedeactiveerd totdat de verblijfsvergunning (ADET) wordt verlengd (Ibidem). Na het verkrijgen van de ADET, dienen begunstigten een afspraak te maken bij de verantwoordelijke 'Taks Office' om de gegevens van de AFM bij te werken (Cfr. Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights p. 20-21).

De commissaris-generaal wijst erop dat uit objectieve informatie blijkt dat personen die internationale bescherming genieten in Griekenland gratis toegang hebben tot gezondheidszorg onder dezelfde voorwaarden als Griekse onderdanen (AIDA, Country Report: Greece. Update 2024, p. 266; en Communication on the status of migration management in mainland Greece). Uit objectieve informatie blijkt dat de belangrijkste problemen die personen met internationale bescherming in Griekenland ondervinden, verband houden met moeilijkheden om een sociale zekerheidsnummer (AMKA) te activeren bij de Griekse autoriteiten.

4. AMKA nummer (sociale zekerheid)

Met het sociale zekerheidsnummer (AMKA) kunnen begunstigten van internationale bescherming onder dezelfde voorwaarden als Griekse burgers gratis medische zorg krijgen. Om van deze rechten te kunnen genieten, moeten begunstigten dit nummer aanvragen, maar voortaan ook activeren. Sinds een nieuwe ministeriële verordening van december 2023, is de afgifte van een AMKA vanaf 1 april 2024 gekoppeld aan de voorwaarde van "een geldige verblijfstitel in het land met toegang tot de arbeidsmarkt". De aanvraag voor een AMKA moet in persoon gebeuren voor een zgn. KEP of e-EFKA. Sinds 22 december 2024 valt de uitgifte, activering en reactivering van de AMKA evenwel onder de verantwoordelijkheid van het ministerie van Migratie en Asiel. **Sinds 1 april 2024** wordt een AMKA, het sociale zekerheidsnummer, na voorlegging van een geldige ADET, bij een eerste afgifte inactief afgegeven en moet het nummer vervolgens worden geactiveerd met een bewijs van adres en werk/studie. De verordening bepaalt dat het **bewijs van verblijf** kan worden geleverd op basis van een van de volgende documenten: bewijs van eigendom, huurovereenkomst, verklaring van vrije concessie of gastvrijheid, verblijfsbewijs in het kader van een huisvestingsprogramma voor vluchtelingen. Daklozen kunnen dit document vervangen door een certificaat van gebruik van een slaapzaal of een certificaat afgegeven door de gemeentelijke sociale dienst of het gemeenschapscentrum. Gedetineerden moeten een detentiecertificaat voorleggen.

Het laatste RSA-rapport, gepubliceerd in april 2025 wees ook op de verplichting voor begunstigden om een **arbeidsovereenkomst** of een toezegging tot aanwerving te overleggen die op het ERGANI-platform is gedownload om hun verblijfplaats aan te tonen. Dit rapport maakt melding van een circulaire logica in Griekenland, waarbij wordt gesteld dat een actieve AMKA een van de voorwaarden is voor het verkrijgen van een arbeidsovereenkomst. Begunstigden zouden dus geen toegang hebben tot werk of sociale zekerheid, aangezien het zoeken naar een geregistreerde baan afhankelijk is van de activering van de AMKA, die op haar beurt weer afhankelijk is van die baan.

Deze circulaire logica is echter niet terug te vinden in de andere informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt. Het laatste AIDA-rapport dat in september 2025 is gepubliceerd, bevestigt de noodzaak om een AMKA te activeren om toegang te krijgen tot gezondheidszorg en de noodzaak voor begunstigden van bescherming om een arbeidsovereenkomst of een toezegging tot aanwerving te verstrekken die is gedownload op het ERGANI-platform om hun verblijf in Griekenland aan te tonen. Hoewel dit rapport uitgebreid ingaat op kwesties die verband houden met zowel werkgelegenheid als sociale zekerheid, wordt er geen melding gemaakt van een circulaire logica of van de noodzaak om in het bezit te zijn van een actieve AMKA om een arbeidsovereenkomst te kunnen sluiten. Een grondigere analyse van het eerder genoemde RSA-rapport (dat dus vijf maanden eerder werd gepubliceerd) maakt deze constatering des te opvallender. Uit het RSA-rapport blijkt namelijk dat er in de relevante passages (blz. 22 en 34) geen bronnen worden genoemd die deze circulaire logica bevestigen. De verwijzing naar de website van de Griekse overheid (<https://www.amka.gr/faq.html>) die bevestigt dat een bewijs van tewerkstelling moet worden voorgelegd om de AMKA te activeren, geeft geenszins aan dat een actieve AMKA een voorwaarde is voor tewerkstelling.

Gezien deze tegenstrijdige informatie heeft het Commissariaat-generaal een reactie gevraagd aan het Griekse ministerie van Asiel en Migratie (zie NOTA in de map 'landeninformatie'). Hierin wordt verduidelijkt dat een **arbeidsovereenkomst niet wettelijk vereist is om de A.M.K.A. te activeren**, maar het A.M.K.A.-nummer is wel degelijk nodig voor de registratie van een arbeidsovereenkomst in het ERGANI-systeem. Het Griekse ministerie erkent echter dat, hoewel uit de wet geen sprake is van onderlinge afhankelijkheid, administratieve belemmeringen zowel de registratie van een arbeidsovereenkomst als de activering van het AMKA-nummer kunnen bemoeilijken, waardoor de indruk van een cirkelredenering ontstaat.

Op basis van het bovenstaande is het Commissariaat-generaal van mening dat er, afgezien van de wettelijke voorschriften, momenteel administratieve belemmeringen bestaan die de activering van het sociale zekerheidsnummer voor begunstigden van internationale bescherming die geen geregistreerde baan hebben, aanzienlijk bemoeilijken. Uit de analyse van bovenstaande objectieve informatie kan echter niet worden geconcludeerd dat een actieve AMKA noodzakelijk is om een arbeidsovereenkomst op het ERGANI-platform te registreren. Het ontbreken van concrete verwijzingen hiernaar en de door de Griekse overheid verstrekte informatie, gelezen in het licht van het laatste AIDA-rapport, laten niet toe te concluderen dat er een cirkelredenering bestaat tussen de activering van het AMKA-nummer en de registratie van een arbeidsovereenkomst. Deze vaststelling mag echter niet verhullen dat personen die bescherming genieten bij elk van deze stappen met administratieve moeilijkheden kunnen worden geconfronteerd.

Verder wijst de info erop dat begunstigden zonder actieve AMKA niet verstoken zijn van toegang tot medische noodhulp, op voorwaarde dat u naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaat ("If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a public hospital or medical centre, even if it is hand written, you can get your medicines **for free** from the pharmacy at the hospital where the doctor provided the prescription") UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op: <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare/>; AIDA, Country Report: Griekenland. Update 2023; Refugee.info Greece - Health care without a social security number (PAAYPA or AMKA) van 29 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985632313623>). Verschillende Ngo's bieden ook medische en psychosociale hulp en begeleiding aan aan begunstigden van internationale bescherming in Griekenland (UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op : <https://help.unhcr.org/greece/living-ingreece/access-to-healthcare> ; Communication on the status of migration management in mainland Greece (p. 4, 12). Psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook mogelijk in bepaalde omstandigheden: mensen die noch een voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA), noch een sociaalzekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorgeenheden of -centra (UNHCR - Information Guide for Beneficiaries of International Protection beschikbaar op : https://migration.gov.gr/wp-content/uploads/2024/04/ENGLISH_BROCHURE.pdf).

De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft

bekomen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden. **Hoewel een eventueel gebrek aan geldige/actieve persoonlijke documenten kan leiden tot tijdelijke situaties waarbij statushouders/begunstigden moeilijker toegang hebben tot bepaalde basisvoorzieningen, betekent dit niet dat alle statushouders/begunstigden bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie.** Dit risico hangt in de eerste plaats af van persoonlijke kenmerken, zoals de mate van zelfredzaamheid om in het eigen levensonderhoud te voorzien (via activiteiten in de formele of informele economie) of om een beroep te doen op de bijstand van organisaties die ondersteuning bieden aan statushouders/begunstigden van internationale bescherming, het al dan niet aanwezig zijn van ernstige kwetsbaarheden die een belangrijke negatieve impact hebben op de zelfredzaamheid en de mate waarin iemand over eigen middelen en/of een ondersteunend netwerk beschikt.

Daarbij komt het aan u toe om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden, dat u zich op de beschermingsstatus die u in Griekenland werd verleend en de daaruit voortvloeiende rechten kan beroepen en dat u niet terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, te weerleggen.

Er dient opgemerkt te worden dat u uw verzoek om internationale bescherming steunt op de motieven die werden aangehaald door uw echtgenoot F.A., die net als u internationale bescherming geniet in Griekenland. In het kader van het door hem ingediende verzoek werd een weigeringsbeslissing genomen die als volgt luidt:

“Waar door u en verschillende leden van uw familie werd aangehaald dat de omstandigheden in het opvangcentrum te Kos ondermaats waren dewelke verschillende van uw familieleden staaften met foto's – i.e. jullie verwezen naar het gebrek aan hygiëne in de slaapruidtes en sanitair (NPO I, p. 11), slechte maaltijden (NPO A., p. 6, 13), een gebrek aan medische zorgen (gehoorverslag CGVS afgelegd voor de DVZ echtgenote vraag 3.4 en 3.5, NPO echtgenote, p.14) (gehoorverslag CGVS afgelegd voor de DVZ B. vraag 3.5, NPO B. p.14), (NPO A. p.14)(gehoorverslag CGVS afgelegd voor de DVZ S. vraag 3.5; NPO S. p.6) dat jullie een periode slechts beperkt het kamp mochten verlaten (NPO A., p. 6-7 en NPO S., p. 6) en een éénmalige confrontatie met een agent-bewaker van het opvangcentrum (NPO B., p. 16-17) – kan het volgende worden vastgesteld:

Ten eerste, waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als verzoeker om internationale bescherming in Griekenland, dus vooraleer er u internationale bescherming werd verleend, geconfronteerd werd met bepaalde feiten en situaties moet worden opgemerkt dat deze feiten zich situeren op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context. Aangezien jullie allen onderhand over een vluchtelingenstatus beschikken is er geen reden om aan te nemen dat dit bij terugkeer naar Griekenland alsnog zou gebeuren. Jullie zouden immers niet meer in een opvangcentrum aldaar verblijven.

Ten tweede, hoewel het ongetwijfeld zo is dat sommige opvangcentra in Griekenland niet ideaal zijn en er soms sprake kan zijn van moeilijke leefomstandigheden, betekent dit niet automatisch dat de situatie zo ontoereikend is dat deze rechtvaardigt dat een verzoek om bescherming elders wordt ingewilligd. Het recht op bescherming of verblijf in een andere lidstaat kan niet louter gebaseerd worden op algemene of geïsoleerde klachten over omstandigheden in opvangcentra.

Ten derde, uw echtgenote verklaarde zelf dat jullie, ook na ontvangst van uw beslissing, nog gedurende bijna een maand vrijwillig in het opvangcentrum verbleven (NPO echtgenote, p. 10). Ze gaf als verklaring dat jullie bleven omdat uw zus en haar man nog geen beslissing gekregen hadden (NPO echtgenote, p. 12). Uit het persoonlijk onderhoud met uw schoonbroer komt echter naar voor dat jullie allen, zelfs na hun beslissing, nog zo'n twee weken in het kamp verbleven (NPO A., p. 10). Dit plaatst uw eerdere klachten over de situatie aldaar in perspectief. Na ontvangst van een beschermingsstatus bestaat er immers geen verplichting om in het opvangcentrum te blijven of gebruik te maken van de daar geboden faciliteiten.

Waar uw zus B. en uw moeder S. nog aanhaalden racistisch bejegend te zijn door een agent op Kos (gehoorverslag CGVS, afgelegd voor de DVZ S. vraag 3.5), dient het volgende opgemerkt te worden:

Uw zus omschreef een situatie waarin zij samen met uw echtgenote en uw moeder aan het wachten was op transport naar de plaats waar ze vingerafdrukken namen. Tijdens het wachten zochten ze een schuilplaats voor de zon in de schaduw van wat uw zus omschreef als een 'politiekot'. De agent die het "kot" bemande was hier niet mee opgezet en sloot hen vervolgens voor een korte tijd op (NPO B., p. 16). Uit het onwenselijke gedrag van een individuele agent, hoe laakbaar ook, kan niet zonder meer worden afgeleid dat de gehele Griekse overheid onwillig of onbekwaam is om jullie desgewenst te beschermen. Op basis van de gegevens die voorhanden zijn blijkt bovendien dat zij naar aanleiding van deze ervaring géén beperkte

pogingen hebben ondernomen om een beroep te doen op de hulp of bescherming van de bevoegde (hogere) instanties, hoewel hoger genoemd vermoeden dat jullie grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden tevens impliceert dat de daar aanwezige autoriteiten in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden mits jullie uiteraard de nodige stappen zetten.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde moeilijkheden op het vlak van gezondheidszorg (maar ook op vlak van opvang en werk) deze situatie niet voldoet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie. Hoewel dergelijke moeilijkheden een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan immers niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe

Wat betreft de verklaringen van u en uw familieleden **dat jullie onvoldoende toegang kregen tot medische zorg** is het evenwel belangrijk te kijken of er een reële en structurele belemmering bestaat in uw toegang tot de Griekse gezondheidszorg, dan wel of u de redelijkerwijs te verwachten stappen heeft ondernomen om de beschikbare medische voorzieningen in Griekenland aan te wenden.

Op basis van jullie verklaringen komt echter niet naar voor dat jullie in Griekenland alle van jullie te verwachten stappen hebben gezet had om voor jullie medische klachten adequate hulp te verkrijgen, noch dat jullie structureel van toegang tot de Griekse gezondheidszorg uitgesloten waren.

Wat betreft uw verklaringen, net als de verklaringen van u, B. en S. namelijk dat jullie allen, nadat jullie de vluchtelingenstatus hadden verkregen, één ziekenhuis hebben bezocht om medische hulp te krijgen voor respectievelijk uw rug, de bloedingen van B. en de brandwonde van Daniel en de verschillende medische klachten van uw moeder S. (NPO p. 16, 17), (NPO echtgenote, p. 14), , (NPO B. p. 14,15,16) (NPO S., p. 3,4,17,18) maar dat jullie niet werden geholpen, dienen vooreerst enkele kanttekeningen worden gemaakt.

Zo verklaarde u niet te zijn geholpen omdat u geen tolk had en een afspraak moest maken. Het CGVS erkent dat taalbarrières – in om het even welk aankomstland - een hinderpaal kunnen vormen, maar zowel u als uw echtgenote verklaarden vlot Engels te spreken (NPO I, p. 7, NPO echtgenote p. 6). Het is daarom weinig waarschijnlijk dat u nergens in Griekenland in het Engels medische bijstand zou kunnen krijgen. Daarnaast is het in Griekenland, zoals in andere EU-lidstaten, gebruikelijk dat consultaties plaatsvinden na afspraak. Deze werkwijze is niet anders voor Griekse staatsburgers.

Bovendien blijkt uit objectieve informatie dat sommige ziekenhuizen moeilijkheden ondervinden om toegang te krijgen tot tolken, deze informatie niet wijst op systematische of onoverkomelijke moeilijkheden. Integendeel, uit een onderzoek dat tussen juni 2022 en juni 2023 door de UNHCR werd uitgevoerd, bleek dat slechts 29% van de gecontacteerde begunstigten verklaarde moeilijkheden te hebben ondervonden bij de toegang tot gezondheidszorg, met name als gevolg van de taalbarrière (AIDA, Country Report: Greece. Update 2023, beschikbaar op: https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf).

B. gaf aan dat ze haar in het ziekenhuis niet wilden helpen, dit omdat ze naar eigen zeggen ‘racistisch’ waren (NPO B., p. 15). Haar echtgenoot, uw schoonbroer, A., verklaarde echter dat dit kwam omdat zij een AMKANummer ontbeerden, wat het ‘racistische’ karakter van deze interactie in het ziekenhuis aanzienlijk nuanceert (NPO A., p. 14).

Uw moeder S. beweerde enkel dat ze een ziekenhuis had gezocht maar haar hulp werd geweigerd omdat ze “racistisch” waren (NPO S., p. 19). Hierbij is het opvallend dat zij voor de DVZ op geen enkele manier melding heeft gemaakt van het feit dat ze, naast problemen in het opvangcentrum, in een ziekenhuis medische hulp werd geweigerd, laat staan dat dit was omwille van racistische motieven.

Hoe dan ook, hoewel jullie allen van mening waren dat jullie te weinig medische /psychische hulp kregen, gingen jullie niet op zoek naar mogelijkheden om jullie verder te helpen. Er kan van begunstigten van internationale bescherming echter verwacht worden dat zij de nodige procedures doorlopen en geduld uitoefenen vooraleer conclusies te trekken. Zulke inspanningen mogen geenszins blijken uit jullie

verklaringen en gedragingen. Immers, nadat jullie het opvangcentrum verlieten, bleven jullie nog slechts 2 maanden in Griekenland alvorens naar België door te reizen. Uw moeder zocht ook geen medische hulp in Thessaloniki alvorens naar België door te reizen naar eigen zeggen omdat de enige opties die haar restten waren 'het land te verlaten' of te 'sterven' (NPO S., p. 20). Dergelijke uitspraken zijn uiteraard niet evenredig met de geobserveerde inspanningen om daadwerkelijk hulp te verkrijgen.

Uit jullie verklaringen en gedragingen blijkt dat jullie nooit de intentie hebben gehad om langdurig in Griekenland te verblijven. Zo blijkt uit jullie verklaringen dat jullie zich nooit bevraagd hebben wat jullie rechten zijn verbonden aan jullie statuut (NPO, p. 19), (NPO echtgenote, p. 17), (NPO B., p. 20), (NPO A., p. 16), (NPO S., p. 19). Uw schoonbroer A. verklaarde ronduit dat hij niet de bedoeling had om in Griekenland te verblijven, dat hij wou doorreizen naar een Europees land die jullie beter zou behandelen (NPO A., p. 8). Daarenboven verklaarden jullie allen niet over een AMKA te beschikken. B., Tabarnak en S. verklaarden zelfs niet te weten wat een AMKA is NPO, p. 15), (NPO echtgenote, p. 14), (NPO S., p. 14), (NPO B., p. 19) en (NPO A., p. 13,14). Hieruit blijkt dat jullie zich niet geïnformeerd hebben en aldus ook geen stappen hebben ondernomen om deze te verkrijgen. Dergelijke uitspraken en gedragingen staan uiteraard loodrecht op de vereiste dat van een begunstigde van internationale bescherming in eerste plaats verwacht wordt de ter plaatse beschikbare middelen en kanalen voor het verkrijgen van (medische) hulp uit te putten, alvorens besloten kan worden dat de internationale bescherming in het desbetreffende land waarvan ze statushouder zijn, onvoldoende is. Bijgevolg tonen jullie niet concreet aan dat jullie bij een terugkeer naar Griekenland geen toegang zou hebben tot medische zorgen.

Uit niets blijkt dan ook dat jullie bij terugkeer naar Griekenland omwille van uw rugklachten (NPO I, p. 3), de medische/psychologische situatie van uw moeder (NPO S., p. 2, 3, 4), de psychologische klachten van uw zus B. (NPO B., p. 3-4) en de hoofd, rug- en knieproblemen van uw schoonbroer (NPO A., p. 3), allen gestaafd door Belgische medische attesten, geen toegang zouden hebben, indien jullie de nodige stappen hiertoe zouden, tot de aldaar beschikbare medische of psychologische hulpverlening. In dit verband kan nog opgemerkt worden dat uw echtgenote een psychologisch verslag van jullie zoon Y. neerlegde, waarin vermeld wordt dat hij mogelijks een ontwikkelingsstoornis/ -achterstand heeft en wordt doorverwezen naar een revalidatiecentrum. Los van uw echtgenote die opmerkte dat uw zoon hyperactief is (NPO echtgenote, p. 15) kwam dit niet naar voor in de problemen die zowel u als T. in Griekenland ervaren hadden. Hoe dan ook blijkt nergens uit het medisch attest dat Y. reeds gediagnosticeerd is. Indien Y. daadwerkelijk ontwikkelingsachterstand of – stoornis zou hebben, wijst niets erop dat jullie mits jullie de nodige stappen zetten, geen gespecialiseerde zorg voor Y. zouden kunnen krijgen. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie Athens Coordination center for Migrant en Refugees issues https://www.accmr.gr/en/services/smile-of-the-child/?utm_) blijkt immers dat **The Smile of the Child** via een EU-gefinancierd project medische en psychosociale ondersteuning aan vluchtelingenkinderen in Athene en Thessaloniki biedt. Het team bestaat onder meer uit artsen, fysiotherapeuten, verpleegkundigen, psychologen en maatschappelijk werkers. Deze diensten omvatten oa. kinder- en medische thuiszorg, fysiotherapie en psychosociale begeleiding. Ook een kleine zoektocht op het internet toont aan dat er in Griekenland verschillende mogelijkheden zijn om toegang tot gespecialiseerd onderwijs te krijgen (zie European Agency for special needs and inclusive education <https://www.european-agency.org/country-information/greece/legislation-and-policy>) (zie ook UNHCR Refugee Agency: Acces to education [https:// help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-education/](https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-education/) (en All children in Education <https://www.unicef.org/greece/en/press-releases/all-children-education-results-review>).

In zoverre dat **u en uw schoonbroer aanhalen dat er in Griekenland geen werk zou zijn**, nog het volgende. Vooreerst maakten noch u noch uw schoonbroer aannemelijk dat jullie alle van jullie te verwachten stappen gezet hebben om toegang te vinden tot de Griekse arbeidsmarkt. **Noch dat jullie bij terugkeer automatisch zonder werk zouden vallen.**

Zo zouden enkel u en uw schoonbroer, – uw zus en echtgenote waren op dat moment immers zwanger - na het verlaten van het opvangcentrum, naar werk gezocht hebben op Kos. U deed dit door rond te vragen in restaurants, de markt, hotels en op de omliggende landbouw velden (NPO I, p. 13). A. zou werk gevraagd hebben aan mensen in het kamp en in een kledingwinkel (NPO A., p. 11). Dat jullie her en der vroegen of er werk was, kan echter bezwaarlijk als een efficiënte of gangbare manier naar werk beschouwd worden. Bovendien bleken u en A. verder geen enkele van de legale kanalen naar werk benut te hebben. Jullie deden geen beroep op arbeidskantoren en interim-bureaus, noch gingen jullie te rade gegaan bij NGO's of derde organisaties (NPO I, p. 18, NPO A.a, p. 15-16). Tevens bent u zich niet gaan bevragen bij het DYPA (OAED) of zij u bij dergelijke zoektocht konden helpen (NPO I, p. 18, NPO A., p. 16). Geen van jullie zocht klaarblijkelijk overigens naar werk in Thessaloniki waar de economische activiteit doorgaans ook gewoon groter is (NPO I, p. 18, NPO A., p. 12).

Uit al het bovenstaande blijkt dat u niet op afdoende wijze aantoonde dat u niet in de mogelijkheid zou zijn (geweest) om tewerkstelling te kunnen krijgen in Griekenland. Het komt in dit verband bovendien u toe om de

middelen die het recht en uw status in Griekenland hiertoe bieden terdege te gebruiken, hetgeen u evenwel niet aantoonst. U toont niet aan deze afdoende te hebben benut, laat staan uitgeput. U toont niet aan dat u, buiten uw wil en persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie verkeerde dan wel bij een terugkeer dreigt terecht te komen.

Wat de toegang tot huisvesting betreft, herinnert het CGVS eraan dat, hoewel de toegang tot huisvesting en fatsoenlijke materiële omstandigheden voor personen die om internationale bescherming verzoeken, gewaarborgd is, een dergelijke verplichting niet bestaat ten aanzien van personen die internationale bescherming genieten (art. 34, lid 1, van de kwalificatierichtlijn). Uit de jurisprudentie van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens blijkt dat artikel 3 niet kan worden uitgelegd als een verplichting voor de Hoge Verdragsluitende Partijen om een recht op huisvesting te garanderen aan alle personen die onder hun rechtsmacht vallen, en dat hieruit geen algemene plicht kan worden afgeleid om vluchtelingen financiële bijstand te verlenen zodat zij een bepaald levenspeil kunnen handhaven (EHRM, Samsam Mohammed Hussein e.a. tegen Nederland en Italië, 2 april 2013, §70). Begunstigden van internationale bescherming moeten in principe hun opvangcentrum 30 dagen na de toekenning van hun status verlaten. Verder bestaat er in beperkte mate ondersteuning door het HELIOS+-programma, de opvangcentra voor daklozen, lokale initiatieven en ngo's. Bijgevolg is de meerderheid van de begunstigden van internationale bescherming "self-accommodated" en verblijft zij in informele huisvesting (zie Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse ministerie van Buitenlandse Zaken in september 2024).

Het enkele feit dat de Griekse autoriteiten u bij uw terugkeer geen huisvesting zullen garanderen, volstaat dan ook niet om aan te tonen dat u zou worden blootgesteld aan een situatie die kan worden gelijkgesteld met onmenselijke behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest. Het is aan u om aan te tonen dat u volledig afhankelijk zult zijn van overheidssteun en dat de onverschilligheid van de Griekse autoriteiten ertoe zou leiden dat u, ongeacht uw wil en persoonlijke keuzes, in een situatie van extreme materiële ontbering zou terechtkomen, waardoor u niet in uw meest elementaire behoeften, zoals eten, drinken, wassen en huisvesting, zou kunnen voorzien en waardoor uw lichamelijke of geestelijke gezondheid zou worden aangetast of in een staat van verval zou raken die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (zie in die zin HvJ-EU, 19 maart 2019, Ibrahim e.a., C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, EU:C:2019:219, punt 90).

U maakt niet aannemelijk dat u daadwerkelijk verhinderd was om in Griekenland in uw elementaire levensbehoeften te voorzien of om er aanspraak te kunnen maken op bepaalde basisvoorzieningen, noch dat u zou worden blootgesteld aan onmenselijke en vernederende behandelingen in de zin van artikel 3 van het EVRM en van artikel 4 van het Handvest. Het CGVS beschikt evenmin over aanwijzingen dat u verhinderd zou zijn om opnieuw tot het Griekse grondgebied te worden toegelaten. Uw situatie kan dan ook niet worden aangemerkt als een situatie van uitzonderlijke aard zoals geduid door het Europees Hof van Justitie (in voornoemde rechtspraak).

Afsluitend wijst het CGVS op het feit dat u en uw familie klaarblijkelijk zelfredzaam genoeg zijn om jullie – mits de juiste stappen van jullie kant - zonder problemen in de Griekse samenleving te vestigen. Uzelf bent hoogopgeleid als Graphic Designer en spreekt vloeiend Engels (NPO I, p. 7). U had twee winkels in Gaza en vond onder meer werk in Qatar, Dubai, Libanon en Turkije. Uw echtgenote T. behaalde een bachelor in Engels in Palestina en een master in bedrijfsadministratie in Turkije (NPO echtgenote, p. 5-6). Ze werkte in zowel Gaza als Turkije, spreekt vloeiend Engels en aardig Turks. Uw zus B. deed haar middelbaar in Gaza en volgde een opleiding skincare in Libanon. Ook zij heeft een degelijke kennis van de Engelse taal (NPO B., p. 9). Uw schoonbroer A. werkte in Libanon onder meer als schilder, en werkte in aluminium en glas (NPO A., p. 6). Hij vond eveneens werk in Turkije (NPO A., p. 7). Jullie maakten verschillende reizen tussen Palestina, Libanon en Turkije en later ook Griekenland. Jullie verkregen verblijfsdocumenten voor Turkije, waar jullie als familie zo'n twee jaar woonden. Nadien maakte de familie ook gezamenlijk de oversteek naar Griekenland, waar jullie allen zowel paspoorten als verblijfskaarten verkregen (zie supra). Na jullie vertrek uit het opvangcentrum regelden jullie meteen een woning te Kos (NPO I, p. 12), en nadien ook slaapplek in Thessaloniki (NPO I, p. 13). In België hebben u en uw schoonbroer meteen werk gevonden (NPO I, p. 3-4, NPO A., p. 3).

Bovendien hebben jullie een breed netwerk van familie en vrienden buiten Palestina die jullie bij een eventuele overbruggingsperiode in Griekenland, indien nodig, kunnen bijstaan. U heeft familie langs uw moederzijde in Libanon (NPO I, p. 6) en u heeft een pleegzus in Australië, die u reeds eerder financieel bijstond (NPO I, p. 6, 15). Daarbij heeft u vrienden in zowel Qatar en Dubai die u reeds eerder hielpen (NPO I, p. 9) en had de echtgenoot van uw schoonzus in Zweden jullie ook reeds eerder bijgestaan (NPO I, p. 19). De ouders van T. wonen in België, heeft ze een broer in Duitsland, en een zus in Zweden die jullie in het verleden al met zaken geholpen had (NPO echtgenote, p. 10-11). Tevens heeft ze een aantal ooms in Duitsland, een tante in Frankrijk en een oom in België (NPO echtgenote, p. 4). T. maakte ook melding van

een neef in België, een oom in Egypte en verschillende familieleden in Syrië. T. verklaarde momenteel met al deze mensen in contact te staan (NPO echtgenote, p. 5). Uw zus B. maakte melding van vrienden in Turkije (NPO B., p. 12). Uw schoonbroer A. groeide op in Beirut, waar zijn voltallige familie heden ten dage verblijft en heeft een tante in Denemarken (NPO A., p. 5).

Uit al het voorgaande blijkt dat jullie voldoende middelen, capaciteiten en netwerk hebben die jullie ten dienste kunnen staan bij terugkeer naar Griekenland.

De vaststelling dat er in hoofde van uw moeder mogelijke indicaties van een verhoogde kwetsbaarheid zijn, omwille van haar problematische medische gezondheidstoestand doet hieraan géén afbreuk, aangezien zij niet aantoonbaar dat haar bijzondere kwetsbaarheid het haar dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en, haar rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat zij zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met de artikelen 3 van het EVRM en 4 van het EU Handvest (Ibid., Ibrahim e.a., randnummer 93 en Jawo, randnummer 95). Uw moeder wordt immers omringd door een sterk netwerk. Noch u noch uw echtgenote noch B. en A. beroepen zich op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen. U en/of uw zus en uw moeder hebben steeds samen gereisd en gewoond, en jullie stonden reeds in het verleden in voor haar administratieve, praktische en dagelijkse ondersteuning. U bent bovendien specifiek naar Griekenland teruggekeerd met het oog op het bijstaan van uw moeder en u reisde samen met haar naar België. Er zijn geen aanwijzingen dat deze ondersteuning bij een terugkeer naar Griekenland niet opnieuw zou kunnen worden geboden.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard

De overige door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande zienswijze niet ombuigen. Aan uw identiteit, nationaliteit en afkomst wordt in deze beslissing niet getwijfeld, net als aan het feit dat u de Jordaanse nationaliteit niet bezit.”

Derhalve dient ook uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard te worden.

De overige door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande zienswijze niet ombuigen. Aan uw identiteit, nationaliteit, huwelijk en afkomst en deze van uw zoon Y. en uw ouders wordt in deze beslissing niet getwijfeld. Aan het verblijf van u en Y. en uw schoolcarrière in Turkije wordt evenmin getwijfeld. Wat betreft de documenten en foto's die u van in Gaza neerlegde, dient opgemerkt te worden dat uw verzoek wordt beoordeeld ten aanzien van Griekenland, aangezien u daar internationale bescherming geniet, waardoor uw verklaringen geen aanleiding geven tot een nieuwe beoordeling van uw asielmotieven en aldus niet van dien aard zijn om de gedane vaststellingen op te heffen.

Wat betreft het feit dat uw ouders N. en F.H. (O.V. [...]) in 2022 als vluchteling werden erkend in België dient er opgemerkt te worden dat elk verzoek door het CGVS wordt beoordeeld op individuele basis en persoonlijke merites.

Wat betreft de geboorte van uw zoon N. in België, dewelke u staaft met een geboorteakte dient te worden opgemerkt dat, hoewel u aan het initiatief ligt van deze asielprocedure en uw zoon N. op uw bijlage 26 genoteerd staat, u de enige ontvanger bent van deze beslissing. Ik stel namelijk vast dat het Commissariaat-generaal geen aanwijzingen heeft dat hij over dezelfde beschermingsstatus als u en uw oudste zoon Y. zou beschikken in Griekenland. Bijgevolg wordt het dossier van uw jongste zoon afzonderlijk van uw dossier ten gronde onderzocht ten opzichte van zijn land van herkomst of, in geval uw kind staatloos is, ten opzichte van zijn land van gewoonlijk verblijf. Uw kind bevindt zich aldus in een andere juridische situatie dan u. In hoofde van uw kind zal dan ook een afzonderlijke beslissing worden genomen door de Commissaris-generaal.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar Gaza.”

2. Verzoekschrift en nota's

2.1. Het enig middel is gebaseerd op “de schending van de artikels 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, uit de schending van de artikels 8/3, 48/4, 48/5, 48/6, 48/7, 49, 57/6, 57/6/3 §3, 3° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gelezen in overeenstemming met de artikelen 29, 30, 32 en 34 van Richtlijn 2011/95 / EU betreffende normen betreffende de voorwaarden waaraan onderdanen van derde landen of staatlozen moeten voldoen om in aanmerking te komen voor internationale bescherming, tot een status uniform voor vluchtelingen of personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en de inhoud van deze bescherming (herschikking), ook gelezen in overeenstemming met de artikelen 33 en 46 van Richtlijn 2013/32 van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor internationale bescherming verlenen en intrekken, schending van het artikel 1A en 1D van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende het statuut van de vluchtelingen, schending van het artikel 3 van de Europese Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, evenals van machtsoverschrijding”.

In de eerste grief wordt de ‘Niet-naleving van de redelijke termijn’ aangevoerd.

Verzoekers argumenteren dat de bestreden beslissing niet binnen een redelijke termijn werd genomen en stellen onder meer inzake de gevolgen van hun Griekse verblijfstitel ADET: “ De volledige behandeling in eerste aanleg – zowel door de DVZ als door het C.G.V.S. – duurde dus meer dan twintig maanden voor de eerste verzoekende partij, en meer dan negentien maanden voor de tweede verzoekende partij. Deze duur is manifest onredelijk, temeer daar de verzoekende partijen reeds beschikten over een Griekse verblijfstitel met een beperkte geldigheidsduur van drie jaar (van 31 januari 2024 tot 30 januari 2027). De traagheid van de verwerende partij heeft ertoe geleid dat meer dan de helft van deze geldigheidsperiode verstreken was nog vóór een beslissing in eerste aanleg werd genomen. Deze buitengewone vertraging vormt een vorm van nalatigheid van de verwerende partij en staat haaks op de verplichting om asielprocedures zorgvuldig, efficiënt en binnen een redelijke termijn te behandelen. [...]”

In de tweede grief wordt aangevoerd: ‘Onvoldoende rekening met de specifieke kwetsbaarheid van de verzoekende partijen als gezin’

Verzoekers stellen onder meer:

“De beroepen hebben betrekking op een uitgebreide, multigenerationele gezinscel waarvan de kwetsbaarheid op samenhangende wijze blijkt uit de persoonlijke onderhoudsverslagen van elk gezinslid, en waarvan de situatie niet versnipperd kan worden beoordeeld zonder de reële onderlinge afhankelijkheid te miskennen die hun dagelijks leven structureert. Het betreft enerzijds de grootmoeder S. A. en anderzijds twee gezinnen die onder hetzelfde dak leven en elkaar materieel en psychologisch ondersteunen, met name het gezin van F.A. en T.H. met hun twee kinderen, alsook het gezin van B.A. en A. A. met hun drie kinderen. Verscheidene van deze kinderen zijn in België geboren en zijn derhalve zeer jong, volledig afhankelijk van hun ouders voor alle handelingen van het dagelijks leven en volledig zonder administratieve of sociale verankering in Griekenland, wat het concrete en onmiddellijke risico bij een eventuele terugkeer aanzienlijk verzwakt.”

Verzoekers omschrijven de specifieke problemen van de gezinscel en stellen:

“Deze elementen tonen samen een multigenerationele en cumulatieve kwetsbaarheid aan, gekenmerkt door de aanwezigheid van ernstige fysieke en psychische aandoeningen, de zorglast voor zeer jonge kinderen die in België zijn geboren, en een structurele onderlinge afhankelijkheid tussen de gezinsleden. De verklaringen bevestigen bovendien een systematische afwezigheid van medische en psychosociale zorg in Griekenland, evenals mensonwaardige opvangomstandigheden. In deze context kan het risico bij een terugkeer niet abstract worden beoordeeld, maar vereist het een globale familiale analyse die rekening houdt met het zeer jonge leeftijdsprofiel van de kinderen, hun volledige afhankelijkheid, en het feit dat de kwetsbaarheid van één gezinslid onvermijdelijk de hele gezinscel treft, wat het risico op extreme materiële deprivatie en een behandeling in strijd met artikel 3 EVRM en artikel 4 van het Handvest aanzienlijk verhoogt.”

De derde grief wordt aangevoerd wegens ‘Verzuim om het belang van het betrokken kind als hoogste belang in aanmerking te nemen’

Verzoekers schetsen uitgebreid het juridisch kader en stellen:

“In casu zijn de verzoekende partijen, de heer A.F. en mevrouw H.T., de ouders van twee minderjarige kinderen, met name Y., geboren in Turkije, en N., geboren in België en bijgevolg zeer jong. Vast staat dat dit kind, geboren op Belgisch grondgebied, nooit in Griekenland heeft verbleven en dat zij, per definitie, niet kan worden geacht in Griekenland te beschikken over een verblijfsrecht of over een effectief voordeel van internationale bescherming zonder een individuele, actuele en onderbouwde verificatie. Niettemin beperkt de niet-ontvankelijkheidsbeslissing, genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de wet van 15 december 1980, zich ertoe het bestaan vast te stellen van internationale bescherming in Griekenland in hoofde van de ouders, zonder te onderzoeken of te motiveren in welke mate het in België geboren kind zelf reeds internationale bescherming zou “genieten” in Griekenland, noch zelfs of zij beschikt over een Griekse

verblijfstitel (ADET) die haar bij terugkeer effectief toegang zou bieden tot huisvesting, gezondheidszorg, onderwijs en elke basisbijstand.

Een dergelijke omissie is des te bepalender omdat de bestreden beslissing rechtstreekse gevolgen heeft voor het lot van dit zeer jonge kind, in die zin dat zij het gezinsverband blootstelt aan een terugkeer naar een lidstaat waar het kind geen enkele verankering heeft, en waar haar toegang tot rechten net afhangt van het voorafgaand bestaan van documenten en een status waarvan de beslissing de effectieve beschikbaarheid niet aantoont. Door zich te verschansen achter een louter formele benadering en de concrete analyse van de situatie van het kind te omzeilen, miskent de verwerende partij de verplichting om het hoger belang van het kind in aanmerking te nemen bij elke beslissing die haar rechtstreeks raakt (artikel 24 van het Handvest; artikel 3 van het IVRK), schendt zij de vereiste van een individueel, volledig en ex nunc-onderzoek (artikel 48/6 van de wet van 15 december 1980) en voldoet zij niet aan haar motiverings- en zorgvuldigheidsplicht, aangezien het onmogelijk is om, louter op basis van de vermeende status van de ouders, te besluiten dat het in België geboren kind in Griekenland, binnen een redelijke termijn en op effectieve wijze, bescherming en reële toegang tot haar fundamentele rechten zou kunnen genieten.

Voorts dient te worden benadrukt dat N. niet het enige kind binnen de directe gezinscel is dat geen enkel verblijfsrecht in Griekenland bezit. De kinderen van B.A. en A.A., die de neefjes en nichtjes zijn van N. en met het gezin samenleven, zijn eveneens in België geboren en beschikken evenmin over een Grieks verblijfsrecht of ADET. Het betreft meerdere zeer jonge kinderen die nooit in Griekenland hebben verbleven en die dus volledig administratief onzichtbaar zijn voor de Griekse autoriteiten.

De bestreden beslissing laat volledig na om te onderzoeken welke concrete gevolgen dit heeft voor deze kinderen bij een eventuele terugkeer, zowel individueel als collectief, en of zij überhaupt in staat zullen zijn om binnen een redelijke termijn een verblijfsrecht, sociale rechten en toegang tot medische zorg te verkrijgen. Nochtans zijn het net deze elementen die bepalend zijn om te beoordelen of de betrokken kinderen bij terugkeer niet in een situatie van extreme materiële deprivatie dreigen terecht te komen, in strijd met artikel 3 EVRM en artikel 4 van het Handvest.

Door geen enkel onderzoek te voeren naar de concrete rechtspositie van deze zeer jonge kinderen, en door hun situatie volledig te laten samenvallen met die van hun ouders, miskent de verwerende partij niet alleen de verplichting tot een individuele ex nunc-beoordeling (artikel 48/6 Vreemdelingenwet), maar ook het hoger belang van het kind (artikel 24 Handvest; artikel 3 IVRK). De beslissing bevat geen enkele analyse van de risico's die deze kinderen lopen bij een terugkeer naar een land waar zij geen enkel bestaand verblijfsrecht hebben, geen netwerk, geen taalvaardigheid en geen zekerheid dat zij binnen een redelijke termijn toegang zullen krijgen tot huisvesting, medische zorg of sociale bescherming.

Deze omissie is des te ernstiger omdat de bestreden beslissing wél verregaande conclusies trekt voor het gezin als geheel, zonder de juridische en feitelijke consequenties te onderzoeken van het ontbreken van enig verblijfsrecht voor meerdere zeer jonge kinderen binnen dezelfde familiale kern, hetgeen een manifeste schending uitmaakt van het zorgvuldigheids- en motiveringsbeginsel."

De vierde grief betreft 'de schending van art. 57/6 Vreemdelingenwet juncto de materiële motiveringsverplichting'

Verzoekers argumenteren dat een EU-lidstaat niet mag tolereren dat een verzoeker zich bij terugkeer in de lidstaat die hem een bescherming verleende zich een situatie zou bevinden die strijdig is met art. 3 van het EVRM in combinatie met art. 4 van het Handvest van de grondrechten van 7 december 2000.

Verzoekers gaan omstandig in op de problematiek van (verkrijging en verlenging van) de ADET.

Verzoekers stellen ook:

"De bestreden beslissing vermeldt wel dat verzoekers twee kinderen hebben, waarvan één kind in België (H. N.) werd geboren en dus zeer jong is, maar zij onderzoekt noch motiveert op enig moment of dit in België geboren kind daadwerkelijk internationale bescherming geniet in Griekenland, dan wel over een geldige Griekse verblijfstitel (ADET) beschikt. Nochtans vormt artikel 57/6, §3, eerste lid, 3° Vreemdelingenwet een uitzondering die enkel kan worden toegepast indien vaststaat dat de betrokken verzoeker "reeds internationale bescherming geniet" in een andere lidstaat, hetgeen een actuele en individuele verificatie vereist en niet louter kan worden verondersteld op basis van de situatie van de ouders. Door geen enkel concreet element te vermelden of voor te leggen waaruit blijkt dat het zeer jonge, in België geboren kind onder het Griekse beschermingsstatuut valt of er rechten kan doen gelden, en door de specifieke situatie van dit kind niet te analyseren in het licht van het hoger belang van het kind (artikel 24 Handvest; artikel 3 IVRK) en de vereiste ex nunc-beoordeling (artikel 48/6 Vreemdelingenwet), is de motivering ontoereikend en wordt het zorgvuldigheidsbeginsel geschonden. Dit motiveringsgebrek is des te zwaarder omdat de beslissing vervolgens wél conclusies trekt voor het gezin als geheel, zonder de juridische en feitelijke consequenties te onderzoeken van het ontbreken (of minstens het ontbreken van bewijs) van een beschermings- of verblijfsrecht in Griekenland voor het in België geboren kind."

De vijfde grief behandelt 'de bescherming en het verblijf in Griekenland'

"Verzoekende partijen betwisten uiteraard absoluut alle gronden voor de bestreden beschikking, met name met betrekking tot het specifieke profiel en de tekortkomingen van het Griekse systeem."

Verzoekers bespreken omstandig de situatie van vluchtelingen in Griekenland, zoals die wordt bevestigd door persartikels en ngo's. Uit de meest recente informatie blijkt dat de situatie veel erger is dan geschetst in de vroegere rapporten.

De zesde grief betreft de 'Niet-erkenning van de bijzondere kwetsbaarheid van verzoekende partij'

Na een uiteenzetting inzake kwetsbaarheid wegens hun Palestijnse afkomst stellen verzoekers:

"Uit de eensluidende verklaringen van de heer A.F. en mevrouw H.T., zoals vervat in hun persoonlijke onderhoudsverslagen, blijkt op duidelijke, precieze en geloofwaardige wijze dat het volledige gezinskern nooit effectieve toegang heeft gehad tot het Griekse gezondheidszorgsysteem, bij gebrek aan de noodzakelijke documenten, met name het AMKA- en AFM-nummer, die onontbeerlijk zijn om in Griekenland toegang te krijgen tot medische zorg.

Mevrouw H. bevestigt deze systematische tekortkomingen, zelfs tijdens medisch kritieke periodes zoals haar zwangerschap: "En een Amka, dat is een sociaal zekerheidsnummer, voor bv medische zorgen? Neen Ooit van gehoord? Neen Ooit medische hulp nodig gehad in Griekenland ? Ja iets meer uitlg? Toen ik Griekenland was, was ik zwanger, ik had een bloeding 10 dagen na mijn aankomst. Ze waren toen met vakantie, er was één bewaker. Ik kreeg geen medische zorg. Wanneer we het huis later buiten het kamp hadden, mijn zoon zijn arm was verband met heet water, ik nam hem naar een ziekenhuis. Ze wilden ons niet ontvangen. De vrouwelijke dokter zei me, aangezien u geen Grieks spreekt, zal ik u niet ontvangen. Ga en kom terug met een tolk. Dit gebeurde na dat we 2uur wachten aan de ziekenhuis deur en dan zei de dokter dat ze me niet ging ontvangen omdat ik geen Grieks spreek, kom terug als u een tolk heeft. Dit was met betrekking tot uw zoon?Ja, ik ging niet naar een ziekenhuis omdat ik in een gesloten kamp wasVoor u zelf, u vroeg die hulp, en wat gebeurde erna? Geen enkele respons" (NPO T., 04/09/2025, p. 14)

Zij voegt eraan toe dat hun minderjarige zoon Y. een ernstige brandwonde opliep zonder passende medische verzorging in het ziekenhuis;

Deze elementen tonen aan dat zelfs de kinderen van het echtpaar nooit effectieve toegang hebben gehad tot gezondheidszorg in Griekenland. Wat N. betreft, die in België werd geboren, zij is nooit geregistreerd in het Griekse gezondheidszorgsysteem, beschikt over geen enkel AMKA-nummer en over geen enkel Grieks medisch dossier, en heeft dus nooit enige medische bescherming in Griekenland genoten.

Hieruit volgt dat het volledige gezin reeds een concrete situatie van medische deprivatie heeft gekend, zelfs in dringende medische situaties (zwangerschap, ernstige brandwonde bij een kind), wat feitelijk aantoont dat er geen sprake was van een effectieve internationale bescherming in de zin van artikel 57/6, §3 van de wet van 15 december 1980.

Deze geloofwaardige verklaringen bewijzen:

- het ontbreken van reële toegang tot het Griekse gezondheidssysteem voor het hele gezin,
- de totale afwezigheid van AMKA/AFM,
- en het bestaan van ernstige zorgtekorten, ook in noodsituaties.

Het is dan ook feitelijk onjuist om te stellen dat het gezin "reeds internationale bescherming genoot" in Griekenland.

Integendeel, de NEP tonen aan dat de verzoekers reeds werden blootgesteld aan een concrete medische ontbering, waardoor elke terugkeer hen opnieuw in het bereik brengt van artikel 3 EVRM en artikel 4 van het Handvest, zelfs los van de problematiek rond de ADET.

Door deze elementen niet te integreren in een individuele, volledige en ex nunc beoordeling, heeft de verwerende partij haar zorgvuldigheids- en motiveringsplicht miskend, wat de bestreden niet-ontvankelijkheidsbeslissing juridisch aantast en minstens haar vernietiging verantwoordt."

De zevende grief behandelt 'de afwezigheid van bescherming, de schendingen van het EVRM en van het Handvest van de grondrechten'

Verzoekers argumenteren middels verwijzing naar landeninformatie omstandig inzake de aangevoerde schendingen van de grondrechten (huisvesting, werk, gezondheidszorg, onderwijs, racisme, refoulement, gezinshereniging,...) van vluchtelingen in Griekenland.

"Bovendien is het totaal onmenselijk om de verzoekende partijen, de heer A.F. en mevrouw H.T., samen met hun twee minderjarige kinderen, te veroordelen tot een bestaan zonder huisvesting en zonder enig reëel vooruitzicht op het verkrijgen van een essentieel minimum aan bestaanszekerheid. Net nadat begunstigden van internationale bescherming hun verblijfstitel hebben verkregen, laten de Griekse autoriteiten hen in de praktijk aan hun lot over, zonder zelfs maar een tijdelijke opvangoplossing te voorzien die een gezin in staat stelt om op een menswaardige manier een duurzame woonoplossing te zoeken. Dit treft de verzoekende partijen des te harder omdat zij als jong gezin met een zeer jong kind dat in België is geboren en een tweede minderjarig kind niet kunnen terugvallen op een netwerk, en omdat hun toegang tot de meest elementaire rechten in de praktijk afhangt van documenten en administratieve stappen die, zoals blijkt uit hun verklaringen, net niet effectief toegankelijk waren."

De achtste grief betreft: 'Schending van artikel 8 EVRM – Gebrek aan geïndividualiseerd onderzoek en belangenafweging – Onevenredige aantasting van het gezinsleven'

“In casu overstijgt de betrokken gezinscel ruimschoots het beperkte “ouder-kind”-nucleus. De volledige familie leeft onder één dak en functioneert als een uitgebreide gezinsunit, bestaande uit de moeder van Fadi en Bislan, de zus, de schoonbroer en hun minderjarige kinderen, die een gemeenschappelijk dagelijks leven delen en door voortdurende materiële, affectieve en opvoedkundige afhankelijkheidsbanden met elkaar verbonden zijn. Deze elementen kenmerken het bestaan van een daadwerkelijke, stabiele en intense gezinsrelatie in de zin van artikel 8 EVRM.”

In de negende grief argumenteren verzoekers inzake hun nood aan bescherming ten gevolge van de situatie in de Gazastrook.

“Hieruit blijkt voldoende dat Palestijnen op grond van hun Palestijnse afkomst het slachtoffer zijn van systematische vervolging en discriminatie vanwege Israël, soms in samenwerking met de Palestijnse overheid zelf, zodat de verzoekende partij een reëel risico op vervolging kent ingeval van terugkeer. De verzoekende partij lijdt daarom aan zich als Palestijn in een door Israël bezeten gebied een risico op vervolging op grond van haar groepsidentiteit conform artikel 48/3, §4 van de Vreemdelingenwet.

Ondergeschikt, dient de verzoekende partij de subsidiaire bescherming te worden verleend ex artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet omwille van het risico op onmenselijke en vernederende behandeling evenals van het blindelings geweld.”

2.2. Verzoekers voegen in bijlage : Ulysse, « *Note du service de santé mentale Ulysse sur les effets pathogènes des événements liés à la guerre et à l’invasion de Gaza sur les personnes originaires de Palestine présentes en Belgique* », 20 juni 2024.

2.3. Verweerder brengt op 24 maart 2026 een aanvullende nota bij. Deze bevat: *“Weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus; H. N.”*

2.4. Op 18 mei 2026 brengt verweerder een aanvullende nota bij met URL-links naar aanvullende (landen)informatie inzake de situatie en beoordeling ten aanzien van Griekenland.

2.5. Verzoekers brengen op 21 mei 2026 een aanvullende nota bij.

“Deze aanvullende nota strekt er niet toe het reeds neergelegde beroep te herhalen, maar enkel om de weerslag van de door de verwerende partij zelf neergelegde nieuwe landeninformatie te duiden in het licht van de concrete, individuele en familiale situatie van verzoekende partijen.”

2.6. Op 21 mei 2026 brengt verweerder een aanvullende nota bij inzake een URL-link omtrent het AMKA-document in Griekenland.

Beoordeling

3. De bestreden beslissingen werden genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Dit artikel voorziet in de mogelijkheid om een verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling niet-ontvankelijk te verklaren wanneer deze reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van artikel 33, lid 2, a) van de richtlijn 2013/32/EU.

4. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoekers internationale bescherming genieten in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland.

Volgens de gegevens in het administratief dossier kreeg verzoeker op 19 december 2023 de vluchtelingenstatus toegekend in Griekenland en heeft hij een ADET (geldig tot 18 december 2026) en geldig Grieks paspoort (geldig tot 1 februari 2029).

Verzoekster verkreeg de vluchtelingenstatus in Griekenland op 19 december 2023. Verzoekster heeft een ADET (geldig tot 18 december 2026) en geldig Grieks paspoort (geldig tot 1 februari 2029).

Blijkens de bestreden beslissing voor verzoekster werd er in Griekenland ook een internationale beschermingsstatus aan (de in Turkije geboren) zoon Y. toegekend en heeft hij ook een paspoort en ADET (cf. “Feitenrelaas”, documenten ter ondersteuning van verzoek)

Verzoekers brengen geen elementen aan waaruit blijkt dat zij actueel niet meer over een beschermingsstatus zouden beschikken. Zij brengen geen concrete gegevens of verifieerbare elementen bij die aantonen dat er sprake zou zijn van een intrekking of opheffing van de hen verleende status, noch bevat het administratief dossier enige concrete aanwijzing in die zin.

Bijgevolg wordt *in casu* vermoed dat verzoekers geen nood hebben aan internationale bescherming in België, precies omdat zij reeds internationale bescherming geniet in een ander land, met name Griekenland.

Om deze reden werden de beschermingsverzoeken van verzoekers niet-ontvankelijk verklaard op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Dit wederzijds vertrouwensbeginsel betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden.

5. Het wederzijds vertrouwensbeginsel wordt weerlegd indien de voorzienbare levensomstandigheden van een verzoeker, als persoon die internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest. De weerlegging vereist, specifiek voor wat betreft de voorzienbare levensomstandigheden, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt. Deze drempel wordt bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 50-51 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim e.a.*, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, pt. 90 en 101).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van *“tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken”*, dan vallen deze tekortkomingen bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak (cf. HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 89).

Het kan voorts niet volledig worden uitgesloten dat een persoon die om internationale bescherming verzoekt kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid, wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 52 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163/17, *Jawo*, pt. 95).

De Raad brengt verder nog in herinnering dat situaties die geen *“zeer verregaande materiële deprivatie”* tweebrengen, volgens het Hof van Justitie niet van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt:

- door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden;
- door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan deze die in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat;
- door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend;
- door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten; of
- door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigden

Schendingen van de bepalingen van hoofdstuk VII van de Kwalificatierichtlijn die niet leiden tot een schending van artikel 4 van het Handvest, beletten niet om een beschermingsverzoek op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet niet-ontvankelijk te verklaren (arrest *Ibrahim e.a.*, punten 91-94 en arrest *Jawo*, punten 93-97).

6. Verzoekers betogen in essentie dat zij bij een terugkeer naar Griekenland een reëel risico lopen om terecht te komen in een situatie van materiële deprivatie, wat een schending inhoudt van artikel 3 van het EVRM en artikel 4 van het Handvest. Dit zou nog meer gelden voor de (in Turkije geboren zoon) Y. en de op 29 mei 2024 in België geboren zoon N..

7. Vooreerst wordt de situatie onderzocht van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland en dit op basis van de landenrapporten waarover de Raad in de huidige fase van de procedure beschikt.

Het Hof van Justitie heeft herhaaldelijk het belang benadrukt van *“objectieve, betrouwbare, nauwkeurige en naar behoren bijgewerkte gegevens en afgemeten aan het beschermingsniveau van de door het Unierecht gewaarborgde grondrechten”* voor de beoordeling van de vraag of de te verwachten leefomstandigheden voor een verzoeker als statushouder in die andere lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandelingen in de zin van artikel 4 van het Handvest (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a., pt. 88-89; beschikkingen van 13 november 2019, Hamed en Omar, C-540/17 en C-541/17, pt. 38).

In de door beide partijen aangebrachte verschillende rapporten wordt de huidige situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland onderzocht, zowel wat betreft de inhoud van de in de artikelen 24 tot en met 35 van de richtlijn 2011/95/EU bedoelde voordelen waarop zij als begunstigden van internationale bescherming aanspraak maken, als wat betreft de toegang tot deze voordelen waarop zij als begunstigden van internationale bescherming aanspraak maken (onder meer met betrekking tot werk, huisvesting, sociale voorzieningen en gezondheidszorg), als wat betreft de toegang tot deze rechten en voordelen. Ook de situatie van statushouders bij terugkeer naar Griekenland na verblijf buiten het Griekse grondgebied wordt hierin belicht en besproken.

Uit de verstreekte informatie blijkt duidelijk dat de situatie van statushouders in Griekenland moeilijk blijft op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid en toegang tot de sociale en gezondheidszorgdiensten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het beleid van de Griekse autoriteiten erop gericht is van begunstigden van internationale bescherming te verwachten dat zij zelfstandig zijn en voor hun eigen bestaansmiddelen zorgen, terwijl zij belangrijke administratieve en bureaucratische obstakels moeten overwinnen om toegang te krijgen tot bepaalde officiële documenten en zij – zeker wanneer zij terugkeren uit een andere lidstaat en niet (meer) over geldige verblijfsdocumenten beschikken – kunnen worden geconfronteerd met substantiële belemmeringen om hun rechten voor een potentieel lange wachtperiode te kunnen doen gelden. Dit betekent dat het voor statushouders moeilijk kan zijn om zelfstandig hun rechten te doen gelden en in de meest elementaire behoeften als voedsel, onderdak en stromend water te voorzien.

Gelet op de veelheid aan informatie die door beide partijen wordt bijgebracht, kan de Raad niet anders dan besluiten dat de huidige situatie van statushouders in Griekenland en bij hun terugkeer op dit ogenblik nog steeds precair en problematisch kan zijn, wat onder meer is te wijten aan de administratieve obstakels op het vlak van onder meer toegang tot huisvesting, werkgelegenheid en socio-economische en medische hulp waarmee zij worden geconfronteerd.

Aanzienlijke bureaucratische hindernissen, de lengte van de procedures voor de afgifte of vernieuwing van documenten die toegang geven tot fundamentele socio-economische rechten, het Griekse politieke en socio-economische klimaat, tekortkomingen bij de uitvoering van bestaande integratieprogramma's, het gebrek aan tolkdiensten in de publieke en gezondheidszorginstellingen, evenals de discriminatie bij de toegang tot verschillende socialezekerheidsuitkeringen (gevisieerd in de door de Europese Commissie in januari 2023 gestarte inbreukprocedure) vormen barrières die ervoor zorgen dat statushouders binnen de Griekse samenleving in (zeer) preciaire omstandigheden kunnen terechtkomen.

Gelet op de nieuwe wetgeving, onder meer inzake een AMKA, stelt de Raad een verdere evolutie vast naar een toenemende bureaucratische complexiteit in het verkrijgen van de juiste documenten die statushouders toegang geven tot de rechten en voordelen die zijn verbonden aan hun internationale beschermingsstatus in Griekenland.

8. De Raad herinnert eraan dat de tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken, *“een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid (moeten) bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak”* (HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland, pt. 89). Deze drempel *“wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling”* (ibid., pt. 91).

Rekening houdend met de ter beschikking gestelde informatie overweegt de Raad in de huidige stand van zaken dat er niet kan worden geconcludeerd dat (i) de levensomstandigheden van statushouders in Griekenland zodanig zijn dat deze statushouders, als zij naar daar zouden terugkeren, *a priori* allemaal automatisch geconfronteerd zouden worden met een reëel risico om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan en dat (ii) een meer diepgaande individuele beoordeling niet langer nodig is.

De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft bekomen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, noch dat alle statushouders bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden.

Een individuele beoordeling van de concrete, persoonlijke situatie en voorliggend beschermingsverzoeken blijft dus aan de orde.

Het bovenstaande neemt niet weg dat er een zeer precaire situatie is waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van begunstigen van internationale bescherming in Griekenland. In dit verband moet rekening worden gehouden met “*alle gegevens van de zaak*” (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland, pt. 89) en is het noodzakelijk om het verzoek om internationale bescherming van verzoekster op basis van haar individuele omstandigheden te beoordelen.

In deze moet bijzondere aandacht worden besteed aan het bestaan van een eventuele kwetsbaarheid van verzoekers en hun kinderen.

Hierbij moet nog aan worden toegevoegd dat wat deze individuele omstandigheden verder betreft de recente wetwijzigingen in Griekenland een daadwerkelijke toegang voor statushouders tot hun rechten en voordelen verder blijken te bemoeilijken.

Het komt verzoekers toe om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat zij zich op de beschermingsstatus die hen in Griekenland werd verleend en de daaruit voortvloeiende rechten kunnen beroepen en dat zij niet terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie te weerleggen.

In dit verband benadrukt de Raad het fundamenteel belang van een persoonlijk onderhoud dat een verzoeker/verzoekster in staat moet stellen om alle elementen voor te leggen aan de hand waarvan zijn/haar specifieke situatie en mate van kwetsbaarheid kunnen worden beoordeeld alsook alle elementen die kunnen aantonen dat een terugkeer naar de lidstaat die hen reeds internationale bescherming heeft verleend, hen zou blootstellen aan een risico van behandeling die in strijd is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 54).

9.1. Op 19 december 2023 verkrijgen verzoekers het vluchtelingenstatuut in Griekenland. Verzoekers hebben twee kinderen: Y., geboren in Turkije, en N., geboren in België op [...] 2024. N. heeft nooit in Griekenland verbleven en heeft *prima facie* geen Grieks verblijfsrecht.

9.2. Verweerder brengt op 24 maart 2026 een aanvullende nota bij. Deze bevat: “*Weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus; H. N.*”

9.3. Het beroep van N. is gekend bij de Raad onder rolnummer RvV 362 743 / IV. Het beroep van N. werd op dezelfde terechtzitting behandeld als het voorliggend beroep van zijn ouders.

9.4. Inzake het beroep van N. werd bij arrest nummer 348 059 van 5 juni 2026 geoordeeld als volgt:

“4. Verzoeker is van Palestijnse origine en werd geboren op [...] 2024 in Sankt Vith (België). Zijn vader, moeder en broer verkregen het vluchtelingenstatuut in Griekenland op 19 december 2023. Op 26 april 2024 arriveerden zij in België en dienden op 30 april 2024 een verzoek om internationale bescherming in. Op 29 december 2025 ontvingen de vader, moeder en broer van verzoeker een niet-ontvankelijkheidsbeslissing van verweerder omdat ze internationale bescherming genieten in Griekenland.

De beroepen tegen deze niet-ontvankelijkheidsbeslissingen door verzoekers vader, moeder en broer werden behandeld op dezelfde zitting als deze van verzoeker.

5. Inzake verzoeker, die thans de leeftijd van twee jaar heeft, dient bij de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming ook rekening te worden gehouden met het principe van het hoger belang van het kind.

Het beginsel van het hoger belang van het kind is verankerd in het EU-recht via artikel 24, § 2 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna: Handvest).

[...]

6. De bestreden beslissing stelt in het feitenrelaas dat verzoeker van "Palestijnse origine" is. In de aanhef van het verzoekschrift wordt gesteld dat verzoeker "van onbepaalde nationaliteit, van Palestijnse origine" is, hetgeen prima facie door verweerder niet wordt betwist.

Te dezen is er geen element dat erop duidt dat verzoeker, die op [...] 2024 in België werd geboren en nu twee jaar oud is, de Belgische nationaliteit heeft. Er is geen ander gegeven dat verzoeker wél een nationaliteit heeft. De bestreden beslissing maakt anderzijds wel melding van "een kopie van een document van de Mission of Palestine dat attesteert dat [verzoeker] niet beschikt over de Palestijnse nationaliteit".

Artikel 48/3, § 1 van de vreemdelingenwet bepaalt: "De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967."

Dit artikel verwijst naar artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag. Luidens artikel 1, A (2) van dit verdrag is een vluchteling elke persoon "die (...) uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waarvan hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen, niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren."

Artikel 48/4, § 1 van de vreemdelingenwet bepaalt: "De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt."

[...]

Het land van gewoonlijk verblijf is een feitelijk begrip. Zoals verweerder stelt, betreft dit "het geheel van feitelijke omstandigheden die een duurzame band met dat land aantonen. Het is niet vereist dat de verzoeker een juridische band heeft met dat land of er op legale wijze verbleven heeft. Het gegeven dat iemand geruime tijd in een land verbleven heeft, en een werkelijke en bestendige of duurzame band met het land heeft gekend is echter wel een belangrijk criterium voor het bepalen van het land van gewoonlijk verblijf."

De Raad beklemtoont dat het bepalen van de werkelijke herkomst van belang is wanneer deze streek de plaats is waar de verzoeker om internationale bescherming de bron van zijn vrees situeert. Het is dan immers de werkelijke streek van herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zullen worden onderzocht.

7. De bestreden beslissing oordeelt dat Griekenland voor verzoeker geldt als land van gewoonlijk verblijf.

7.1. Verweerder steunt hiervoor op volgende overwegingen (de Raad onderlijnt):

- verzoeker heeft nooit gedurende een significante periode in een land verbleven, noch een duurzame band met een land het ontwikkeld, omdat hij op [...] 2024 werd geboren in België;
- het belang van het kind is de belangrijkste overweging bij het bepalen van het land van gewoonlijk verblijf;
- het land van verzoekers gewoonlijk verblijf is het land naar waar verzoeker waarschijnlijk zal terugkeren en zich duurzaam zal vestigen met zijn ouders;
- de ouders van verzoeker genieten internationale bescherming in Griekenland;
- deze internationale bescherming moet ook als effectief worden beschouwd aangezien het verzoek om internationale bescherming door de ouders van niet-ontvankelijk is verklaard;
- het is redelijk om te concluderen dat verzoeker in de toekomst zijn ouders zal vergezellen naar Griekenland om zich daar duurzaam te vestigen;
- er bestaat een sterk vermoeden dat verzoeker toegang heeft tot het grondgebied van Griekenland: aangezien de ouders van verzoeker internationale bescherming genieten in Griekenland, wordt er geacht sprake te zijn van een beschermingsland waar het gezin in beginsel opnieuw toegang toe heeft;
- verzoeker moet aannemelijk maken dat hij geen toegang heeft tot Griekenland: volgens de voorstaande elementen bestaat er een sterk vermoeden dat verzoeker toegang heeft tot het grondgebied van Griekenland,
- Griekenland is het land van gewoonlijk verblijf van verzoeker maar dit impliceert niet dat Griekenland ook automatisch het land van gewoonlijk verblijf is van zijn ouders: (i) Griekenland is het land waar zijn ouders momenteel een verblijfsvergunning hebben op basis van hun internationale bescherming, (ii) hun oorspronkelijke gewoonlijk verblijf was echter Gaza, wijk Abraj Alowda, (iii) de ouders van verzoeker zullen niet terugkeren naar Gaza (iv) omdat de ouders een effectieve verblijfsvergunning hebben in Griekenland, moet bij de beoordeling van het gewoonlijk verblijf van verzoeker primair rekening worden gehouden met het belang van verzoeker om bij zijn ouders te kunnen blijven, (v) aangenomen wordt dan ook dat Griekenland het land van gewoonlijk verblijf van verzoeker is,
- het verzoek om internationale bescherming van verzoeker wordt beoordeeld ten aanzien Griekenland waar de ouders van verzoeker internationale bescherming genieten,

- bij de beoordeling van verzoekers vrees voor vervolging of een risico op ernstige schade ten aanzien van Griekenland blijkt dat ten aanzien van zijn vader, moeder en broer werd besloten dat het vermoeden niet weerlegd werd dat hun grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden en werd hun verzoek om internationale bescherming in België niet-ontvankelijk verklaard;

- verzoeker is te jong om zelfstandig verklaringen af te leggen en op basis van de verklaringen van zijn ouders kan geen gegronde vrees voor vervolging noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade ten aanzien van Griekenland worden vastgesteld: (i) zijn moeder verklaarde dat verzoeker in België geboren is en niet over Griekse documenten beschikt, maar het gezin, inclusief verzoeker, heeft in beginsel opnieuw toegang, (ii) zijn vader verklaarde dat verzoeker in Griekenland net zoals zijn ouders en broer in dezelfde omstandigheden zou terechtkomen maar uit de weigeringsbeslissing van zijn ouders blijkt dat het vermoeden dat hun grondrechten als begunstigden van internationale bescherming geëerbiedigd worden, niet weerlegd werd.

7.2. De Raad stelt vast dat verweerder niet concreet aantoonde dat verzoeker over een verblijfsrecht in Griekenland (met onder meer een geldige ADET) beschikt.

Verweerder motiveert middels te stellen dat (i) verzoeker waarschijnlijk met zijn ouders naar Griekenland zal terugkeren, (ii) redelijk geconcludeerd kan worden dat hij zijn ouders zal vergezellen naar Griekenland, (iii) er een sterk vermoeden is dat verzoeker toegang heeft tot het grondgebied van Griekenland, (iv) aangezien de ouders van verzoeker internationale bescherming genieten in Griekenland, wordt er geacht sprake te zijn van een beschermingsland waar het gezin in beginsel opnieuw toegang toe heeft, (v) wegens het sterk vermoeden dat verzoeker toegang heeft tot het grondgebied van Griekenland maakt hij niet aannemelijk maken dat hij geen toegang heeft tot Griekenland.

Verweerder bedient zich bijgevolg van vermoedens en waarschijnlijkheden inzake toegang tot Griekenland om te concluderen dat verzoeker in Griekenland geen vervolging vreest of een reëel risico op ernstige schade loopt. Dit kan bezwaarlijk aangenomen worden als dienstige en concrete motivering die verzoekenbaar is met de hogere belangen van het kind.

Verzoeker voert derhalve en op het eerste zicht terecht aan:

“Verzoekende partij is een in België geboren kind, van Palestijnse origine, dat nooit in Griekenland heeft verbleven en waarvan het CGVS zelf erkent dat zij nooit gedurende een significante periode in enig land heeft verbleven en geen duurzame band met enig land heeft ontwikkeld. Haar situatie kan dus niet automatisch worden gelijkgesteld met die van haar ouders en broer, die wél persoonlijk een Griekse beschermingsstatus verkregen.

[...]

De bestreden beslissing miskent aldus het vereiste van een individuele, objectieve en ex nunc-beoordeling. Zij onderzoekt niet zelfstandig:

- of verzoekende partij zelf over een rechtmatig en effectief verblijf in Griekenland zou beschikken;
- of zij daar persoonlijk toegang zou hebben tot documenten, zorg, huisvesting en sociale bescherming;
- of haar zeer jonge leeftijd, haar geboorte in België en het ontbreken van enig aangetoond Grieks verblijfsrecht een afzonderlijke juridische beoordeling vereisten;
- en evenmin of haar beschermingsnood, bij gebrek aan aangetoonde persoonlijke bescherming in Griekenland, niet ten aanzien van Gaza moest worden onderzocht.

Door verzoekende partij niet als een afzonderlijke verzoeker te behandelen, maar haar lot louter af te leiden uit het resultaat van de dossiers van haar vader, moeder en broer, heeft het CGVS de artikelen 48/3, 48/4, 48/5 en 48/6 van de Vreemdelingenwet, de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, het zorgvuldigheidsbeginsel, het motiveringsbeginsel en het vereiste van een autonome beoordeling van de nood aan internationale bescherming geschonden.”

Ten overvloedige merkt de Raad op dat de beroepen van de ouders tegen hun niet-ontvankelijkheidsbeslissing dateren van 12 januari 2026 en voorliggende bestreden beslissing dateert van 27 februari 2026. De beroepen van verzoekers ouders (gekend bij de Raad onder rolnummer 356 608) werden nog niet behandeld op het moment van de betekening van de voorliggende bestreden beslissing. Verweerder liep bijgevolg vooruit op een mogelijk resultaat van de hangende beroepen van verzoekers ouders teneinde hypotheses en waarschijnlijkheden aan te voeren om het verzoek tot internationale bescherming van verzoeker te weigeren. Verweerder is de beslissingsautoriteit en heeft de situatie in hoofde van de tweejarige verzoeker in Griekenland niet onderzocht aan de hand van essentiële en concrete gegevens (mogelijkheid tot verkrijgen van een nationaliteit, beschikbare documenten voor verblijfstatus, medische toegang, toegang tot onderwijs, ...).

Verweerder heeft zich gebaseerd op de niet-ontvankelijkheidsbeslissingen - die nog het voorwerp van een beroepsprocedure uitmaakten - in hoofde van de vader en moeder van verzoeker teneinde te veronderstellen dat hij ‘waarschijnlijk’ met zijn ouders naar Griekenland zal terugkeren waarbij een ‘sterk vermoeden’ geldt dat hij zal toegelaten worden tot het Griekse grondgebied. Dergelijk gebrek aan onderzoek naar essentiële feitelijke gegevens is niet verzoekenbaar met de hogere belangen van het kind.

8. In acht genomen hetgeen voorafgaat, ontbreekt het de Raad aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder

aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen en dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.”

10. Voorstaand arrest, ingevolge een beslissing van verweerder die werd genomen tijdens de behandelingsprocedure van voorliggend beroep, vormt een nieuw essentieel gegeven waarmee door de beslissingsautoriteit geen rekening kon worden gehouden tijdens een essentiële fase van het onderzoek inzake de voorliggende verzoeken om internationale bescherming door de ouders van N..

Uit de bestreden beslissingen blijkt niet dat de situatie van de N., de zoon van verzoekers die in België werd geboren en *prima facie* staatloos is, afdoende werd onderzocht in functie van het gegeven dat N. geen internationale bescherming of verblijfstitel heeft in Griekenland.

11. In acht genomen hetgeen voorafgaat, ontbreekt het de Raad aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen en dienen de bestreden beslissingen overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissingen genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 29 december 2025 worden vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf juni tweeduizend zesentwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A. COOLBRANDT,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. COOLBRANDT

W. MULS